

Slovenské vydanie

Informácie a oznámenia

Ročník 59

28. novembra 2016

Obsah

IV Informácie

INFORMÁCIE INŠTITÚCIÍ, ORGÁNOV, ÚRADOV A AGENTÚR EURÓPSKEJ ÚNIE

Súdny dvor Európskej únie

2016/C 441/01	Posledné publikácie Súdneho dvora Európskej únie v <i>Úradnom vestníku Európskej únie</i>	1
---------------	---	---

V Oznamy

SÚDNE KONANIA

Súdny dvor

2016/C 441/02	Vec C-218/15: Rozsudok Súdneho dvora (piata komora) zo 6. októbra 2016 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Tribunale ordinario di Campobasso – Taliansko) – trestné konanie proti Gianpaolovi Paolettimu a i. (Návrh na začatie prejudiciálneho konania — Článok 6 ZEÚ — Článok 49 Charty základných práv Európskej únie — Zásada uplatnenia priaznivejšieho trestného zákona so spätnou účinnosťou — Talianski štátni príslušníci, ktorí organizovali nelegálny vstup rumunských štátnych príslušníkov na talianske územie — Skutki spáchané pred pristúpením Rumunska k Európskej únii — Účinok pristúpenia Rumunska na trestnosť trestného činu napomáhania nelegálnej imigrácie — Vykonanie práva Únie — Právomoc Súdneho dvora)	2
2016/C 441/03	Vec C-318/15: Rozsudok Súdneho dvora (štvrtá komora) zo 6. októbra 2016 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Tribunale Amministrativo Regionale per il Piemonte – Taliansko) – Tecnoedi Costruzioni Srl/Comune di Fossano (Návrh na začatie prejudiciálneho konania — Verejné zákazky na práce — Smernica 2004/18/ES — Článok 7 písm. c) — Prahové hodnoty pre verejné zákazky — Nedosiahnutie prahovej hodnoty — Ponuky s neobvykle nízkou cenou — Automatické vylúčenie — Možnosť verejného obstarávateľa — Povinnosti verejného obstarávateľa vyplývajúce zo slobody usadiť sa, slobodného poskytovania služieb a všeobecnej zásady zákazu diskriminácie — Zákazky, ktoré môžu predstavovať nepochybný cezhraničný záujem)	3

2016/C 441/04	Vec C-412/15: Rozsudok Súdneho dvora (tretia komora) z 5. októbra 2016 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Hessisches Finanzgericht – Nemecko) – TMD Gesellschaft für transfusionsmedizinische Dienste mbH/Finanzamt Kassel II – Hofgeismar (Návrh na začatie prejudiciálneho konania — Dane — Daň z pridanej hodnoty — Smernica 2006/112/ES — Oslobodenie od dane pri určitých činnostiach verejného záujmu — Článok 132 ods. 1 písm. d) — Dodanie ľudských orgánov, ľudskej krvi a materského mlieka — Rozsah — Spracovaná plazma získaná z ľudskej krvi určená na priemyselné účely)	3
2016/C 441/05	Vec C-466/15: Rozsudok Súdneho dvora (štvrtá komora) zo 6. októbra 2016 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podala Conseil d'État – Francúzsko) – Jean-Michel Adrien a i./Premier ministre, Ministre des finances et des comptes publics, Ministre de la décentralisation et de la fonction publique (Návrh na začatie prejudiciálneho konania — Voľný pohyb pracovníkov — Vnútroštátni úradníci vyslaní do inštitúcie alebo orgánu Európskej únie — Starobný dôchodok — Právo voľby — Prerušenie alebo zachovanie poistenia vo vnútroštátnom dôchodkovom systéme — Obmedzenie súbehu dôchodku nadobudnutého na základe vnútroštátneho dôchodkového systému s dôchodkom nadobudnutým na základe dôchodkového systému Únie)	4
2016/C 441/06	Vec C-572/15: Rozsudok Súdneho dvora (siedma komora) z 5. októbra 2016 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Riigikohus – Estónsko) – F. Hoffmann-La Roche AG/accord Healthcare OÜ (Návrh na začatie prejudiciálneho konania — Priemyselné a obchodné vlastníctvo — Patent — Dodatočné ochranné osvedčenie — Nariadenie (ES) č. 469/2009 — Článok 21 ods. 2 — Prechodné ustanovenia — Osvedčenie udelené v súlade s vnútroštátnymi právnymi predpismi členského štátu pred jeho pristúpením k Európskej únii — Výklad článku 21 ods. 2 — Doba platnosti osvedčenia — Platnosť článku 21 ods. 2 — Úprava sekundárneho práva vyplývajúceho priamo z aktu o pristúpení — Nedostatok právomoci Súdneho dvora)	5
2016/C 441/07	Vec C-576/15: Rozsudok Súdneho dvora (siedma komora) z 5. októbra 2016 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Administrativen sad Veliko Tarnovo – Bulharsko) – Maja Marinova ET/Direktor na Direkcija „Obžalvane i danačno-osiguritelna prakтика“ Veliko Tarnovo pri Centralno upravljenie na Nacionalnata agencija za prichodite (Návrh na začatie prejudiciálneho konania — Dane — Daň z pridanej hodnoty — Smernica 2006/112/ES — Článok 2 ods. 1 písm. a) — Článok 9 ods. 1 — Článok 14 ods. 1 — Články 73, 80 a 273 — Zásady daňovej neutrality a proporcionality — Daňový podvod — Nezrovnalosti v účtovníctve — Zatajenie dodaní a príjmov — Určenie základu dane) . . .	5
2016/C 441/08	Vec C-583/15: Rozsudok Súdneho dvora (desiata komora) z 5. októbra 2016 – Európska komisia/Portugalská republika (Nesplnenie povinnosti členským štátom — Dopravná politika — Nariadenie č. 1071/2009 — Prevádzkovateľ cestnej dopravy — Administratívne zjednodušenie a spolupráca — Článok 16 ods. 1 a 5 — Vnútroštátny elektronický register podnikov cestnej dopravy — Vzájomné prepojenie vnútroštátnych elektronických registrov)	6
2016/C 441/09	Vec C-23/16: Rozsudok Súdneho dvora (desiata komora) z 5. októbra 2016 – Európska komisia/Polská republika (Nesplnenie povinnosti členským štátom — Nariadenie č. 1071/2009 — Spoločné pravidlá týkajúce sa podmienok, ktoré je potrebné dodržiavať pri výkone povolania prevádzkovateľa cestnej dopravy — Článok 16 ods. 1 a 5 — Vnútroštátny elektronický register podnikov cestnej dopravy — Neexistencia vzájomného prepojenia s vnútroštátnymi elektronickými registrami iných členských štátov)	7
2016/C 441/10	Vec C-472/16: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Tribunal Superior de Justicia de Castilla y León (Španielsko) 24. augusta 2016 – Jorge Luís Colino Sigüenza/Ayuntamiento de Valladolid a IN-PULSO MUSICAL Sociedad Cooperativa	7
2016/C 441/11	Vec C-474/16: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Cour d'appel de Colmar (Francúzsko) 29. augusta 2016 – Ministère public, Belu Dienstleistung GmbH & Co KG, Stefan Nikless	8
2016/C 441/12	Vec C-486/16: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Juzgado de Primera Instancia de Alicante (Španielsko) 12. septembra 2016 – Bankia S.A./Alfredo Sánchez Martínez a Sandra Sánchez Triviño	9

2016/C 441/13	Vec C-491/16: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Supremo Tribunal Administrativo (Portugalsko) 14. septembra 2016 – Instituto de Financiamento da Agricultura e Pescas, IP/Maxiflor – Promoção e Comercialização de Plantas, Importação e Exportação, L. ^{da}	10
2016/C 441/14	Vec C-498/16: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Oberster Gerichtshof (Rakúsko) 19. septembra 2016 – Maximilian Schrems/Facebook Ireland Limited	10
2016/C 441/15	Vec C-505/16 P: Odvolanie podané 23. septembra 2016: Olga Stanislavivna Janukovyč ako dedička Viktora Viktorovyča Janukovyča proti uzneseniu Všeobecného súdu (deviata komora) z 12. júla 2016 vo veci T-347/14, Olga Stanislavivna Janukovyč/Rada Európskej únie	11
2016/C 441/16	Vec C-507/16: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Administrativen sad Sofia grad (Bulharsko) 26. septembra 2016 – „Entertainment Bulgaria System“ EOOD/Direktor na Direkcija „Obžalvane i danäčno-osiguritelna praktika“ – Sofia	13
2016/C 441/17	Vec C-511/16: Žaloba podaná 29. septembra 2016 – Európska komisia/Luxemburské veľkovojsvodstvo	13

Všeobecný súd

2016/C 441/18	Vec T-351/13: Rozsudok Všeobecného súdu z 18. októbra 2016 – Crown Equipment (Suzhou) a Crown Gabelstapler/Rada („Dumping — Dovozy ručných paletovacích vozíkov a ich hlavných častí s pôvodom v Číne — Konečné antidumpingové clo — Žaloba o neplatnosť — Priama dotknutosť — Osobná dotknutosť — Prípustnosť — Určenie normálnej hodnoty — Článok 2 ods. 7 písm. a) nariadenia (ES) č. 1225/2009 — Pravidlo menšieho cla — Článok 9 ods. 4 nariadenia č. 1225/2009 — Povinnosť odôvodnenia“)	15
2016/C 441/19	Vec T-367/14: Rozsudok Všeobecného súdu z 18. októbra 2016 – August Storck/EUIPO – Chiquita Brands (Fruitfuls) (Ochranná známka Európskej únie — Konanie vo veci zrušenia — Slovná ochranná známka Európskej únie Fruitfuls — Riadne používanie — Článok 51 ods. 1 písm. a) a článok 51 ods. 2 nariadenia (ES) č. 207/2009“)	15
2016/C 441/20	Vec T-418/14: Rozsudok Všeobecného súdu z 18. októbra 2016 – Sina Bank/Rada („Spoločná zahraničná a bezpečnostná politika — Reštriktívne opatrenia prijaté voči Iránu s cieľom zabrániť šíreniu jadrových zbraní — Zmrazenie finančných prostriedkov — Žaloba o neplatnosť — Lehota na podanie žaloby — Prispôbenie návrhov — Prípustnosť — Povinnosť odôvodnenia — Právo na obranu — Právo na účinnú súdnu ochranu — Zjavne nesprávne posúdenie — Úprava časových účinkov vyhlásenia neplatnosti“)	16
2016/C 441/21	Vec T-824/14: Rozsudok Všeobecného súdu z 18. októbra 2016 – Eveready Battery Company/EUIPO – Hussain a i. (POWER EDGE) (Ochranná známka Európskej únie — Námietské konanie — Prihláška obrazovej ochrannnej známky Európskej únie POWER EDGE — Skoršia slovná ochranná známka EDGE — Relatívny dôvod zamietnutia — Pravdepodobnosť zámieny — Článok 8 ods. 1 písm. b) nariadenia (ES) č. 207/2009 — Riadne používanie skoršej ochrannnej známky — Článok 15 ods. 1 a článok 42 ods. 2 nariadenia č. 207/2009“)	17
2016/C 441/22	Vec T-56/15: Rozsudok Všeobecného súdu z 18. októbra 2016 – Raimund Schmitt Verpachtungsgesellschaft/EUIPO (BRAUWELT) („Ochranná známka Európskej únie — Prihláška slovnej ochrannnej známky Európskej únie BRAUWELT — Absolútne dôvody zamietnutia — Opisný charakter — Nedostatok rozlišovacej spôsobilosti — Článok 7 ods. 1 písm. b) a c) nariadenia (ES) č. 207/2009 — Rozlišovacia spôsobilosť nadobudnutá používaním — Článok 7 ods. 3 nariadenia č. 207/2009 — Právo byť vypočítaný — Povinnosť odôvodnenia — Článok 75 nariadenia č. 207/2009“)	18

2016/C 441/23	Vec T-776/15: Rozsudok Všeobecného súdu z 18. októbra 2016 – Meissen Keramik/EUIPO (MEISSEN KERAMIK) („Ochranná známka Európskej únie — Prihláška obrazovej ochrannej známky Európskej únie MEISSEN KERAMIK — Absolútny dôvod zamietnutia — Opisný charakter — Článok 7 ods. 1 písm. c) nariadenia (ES) č. 207/2009“)	19
2016/C 441/24	Vec T-662/16: Žaloba podaná 12. septembra 2016 – Gall Pharma/EUIPO – Pfizer (Styriagra)	19
2016/C 441/25	Vec T-667/16 P: Odvolanie podané 19. septembra 2016: Pieter De Meyer a iní proti rozsudku Súdu pre verejnú službu z 20. júla 2016 vo veci F-113/15, Adriaen a i./Komisia	20
2016/C 441/26	Vec T-668/16 P: Odvolanie podané 19. septembra 2016: HL proti rozsudku Súdu pre verejnú službu z 20. júla 2016 vo veci F-112/15, HL/Komisia	22
2016/C 441/27	Vec T-681/16: Žaloba podaná 23. septembra 2016 – Henkel Electronic Materials (Belgium)/Komisia	23
2016/C 441/28	Vec T-682/16: Žaloba podaná 23. septembra 2016 – Francúzsko/Komisia	24
2016/C 441/29	Vec T-689/16: Žaloba podaná 24. septembra 2016 – PL/Komisia	25
2016/C 441/30	Vec T-691/16: Žaloba podaná 26. septembra 2016 – Elevolution-Engenharia/Komisia	26
2016/C 441/31	Vec T-692/16: Žaloba podaná 27. septembra 2016 – CJ/ECDC	26
2016/C 441/32	Vec T-693/16 P: Odvolanie podané 28. septembra 2016: HG proti rozsudku Súdu pre verejnú službu z 19. júla 2016 vo veci F-149/15, HG/Komisia	27
2016/C 441/33	Vec T-695/16 P: Odvolanie podané 29. septembra 2016: Európska komisia proti rozsudku Súdu pre verejnú službu z 20. júla 2016 vo veci F-104/15, U (*)/Komisia	28
2016/C 441/34	Vec T-698/16: Žaloba podaná 23. septembra 2016 – Trasta Komerbanka a i./ECB	29
2016/C 441/35	Vec T-702/16 P: Odvolanie podané 30. septembra 2016: José Barroso Truta, Marc Forli, Calogero Galante, Bernard Gradel proti rozsudku Súdu pre verejnú službu z 20. júla 2016 vo veci F-126/15, Barroso Truta a i./Súdny dvor	30
2016/C 441/36	Vec T-715/16: Žaloba podaná 7. októbra 2016 – Pebagua/Komisia	31
2016/C 441/37	Vec T-717/16: Žaloba podaná 4. októbra 2016 – Waldhausen/EUIPO (Vyobrazenie siluety konskej hlavy)	31
2016/C 441/38	Vec T-719/16: Žaloba podaná 7. októbra 2016 – Berliner Stadtwerke/EUIPO (berlinWärme)	32
2016/C 441/39	Vec T-720/16: Žaloba podaná 10. októbra 2016 – ARFEA/Komisia	32
2016/C 441/40	Vec T-724/16 P: Odvolanie podané 12. októbra 2016: Giorgio Cocchi a Nicola Falcione proti uzneseniu Súdu pre verejnú službu z 2. augusta 2016 vo veci F-134/11, Cocchi a Falcione/Komisia	34

IV

(Informácie)

INFORMÁCIE INŠTITÚCIÍ, ORGÁNOV, ÚRADOV A AGENTÚR EURÓPSKEJ ÚNIE

SÚDNY DVOR EURÓPSKEJ ÚNIE

Posledné publikácie Súdneho dvora Európskej únie v Úradnom vestníku Európskej únie

(2016/C 441/01)

Posledná publikácia

Ú. v. EÚ C 428, 21.11.2016

Predchádzajúce publikácie

Ú. v. EÚ C 419, 14.11.2016

Ú. v. EÚ C 410, 7.11.2016

Ú. v. EÚ C 402, 31.10.2016

Ú. v. EÚ C 392, 24.10.2016

Ú. v. EÚ C 383, 17.10.2016

Ú. v. EÚ C 371, 10.10.2016

Tieto texty sú dostupné na adrese:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Oznamy)

SÚDNE KONANIA

SÚDNY DVOR

Rozsudok Súdneho dvora (piata komora) zo 6. októbra 2016 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Tribunale ordinario di Campobasso – Taliansko) – trestné konanie proti Gianpaolovi Paolettimu a i.

(Vec C-218/15) ⁽¹⁾

(Návrh na začatie prejudiciálneho konania — Článok 6 ZEÚ — Článok 49 Charty základných práv Európskej únie — Zásada uplatnenia priaznivejšieho trestného zákona so spätnou účinnosťou — Talianski štátni príslušníci, ktorí organizovali nelegálny vstup rumunských štátnych príslušníkov na talianske územie — Skutky spáchané pred pristúpením Rumunska k Európskej únii — Účinok pristúpenia Rumunska na trestnosť trestného činu napomáhania nelegálnej imigrácie — Vykonalie práva Únie — Právomoc Súdneho dvora)

(2016/C 441/02)

Jazyk konania: taliančina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Tribunale ordinario di Campobasso

Účastníci trestného konania pred vnútroštátnym súdom

Gianpaolo Paoletti, Umberto Castaldi, Domenico Faricelli, Antonio Angelucci, Mauro Angelucci, Antonio D'Ovidio, Camillo Volpe, Giampaolo Canzano, Raffaele Di Giovanni, Antonio Della Valle

Výrok rozsudku

Článok 6 ZEÚ a článok 49 Charty základných práv Európskej únie sa majú vykladať v tom zmysle, že pristúpenie štátu k Únii nebráni tomu, aby iný členský štát mohol uložiť trest osobám, ktoré sa dopustili pred týmto pristúpením trestného činu napomáhania nelegálnej imigrácie v prospech štátnych príslušníkov prvého štátu.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 262, 10.8.2015.

Rozsudok Súdneho dvora (štvrtá komora) zo 6. októbra 2016 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Tribunale Amministrativo Regionale per il Piemonte – Taliansko) – Tecnoedi Costruzioni Srl/Comune di Fossano

(Vec C-318/15) ⁽¹⁾

(Návrh na začatie prejudiciálneho konania — Verejné zákazky na práce — Smernica 2004/18/ES — Článok 7 písm. c) — Prahové hodnoty pre verejné zákazky — Nedosiahnutie prahovej hodnoty — Ponuky s neobvykle nízkou cenou — Automatické vylúčenie — Možnosť verejného obstarávateľa — Povinnosti verejného obstarávateľa vyplývajúce zo slobody usadiť sa, slobodného poskytovania služieb a všeobecnej zásady zákazu diskriminácie — Zákazky, ktoré môžu predstavovať nepochybný cezhraničný záujem)

(2016/C 441/03)

Jazyk konania: taliančina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Tribunale Amministrativo Regionale per il Piemonte

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobkyňa: Tecnoedi Costruzioni Srl

Žalovaná: Comune di Fossano

Výrok rozsudku

Návrh na začatie prejudiciálneho konania podaný rozhodnutím Tribunale amministrativo regionale per il Piemonte (Správny súd regiónu Piemont) z 29. apríla 2015 je neprípustný.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 311, 21.9.2015.

Rozsudok Súdneho dvora (tretia komora) z 5. októbra 2016 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Hessisches Finanzgericht – Nemecko) – TMD Gesellschaft für transfusionsmedizinische Dienste mbH/Finanzamt Kassel II – Hofgeismar

(Vec C-412/15) ⁽¹⁾

(Návrh na začatie prejudiciálneho konania — Dane — Daň z pridanej hodnoty — Smernica 2006/112/ES — Oslobodenie od dane pri určitých činnostiach verejného záujmu — Článok 132 ods. 1 písm. d) — Dodanie ľudských orgánov, ľudskej krvi a materského mlieka — Rozsah — Spracovaná plazma získaná z ľudskej krvi určená na priemyselné účely)

(2016/C 441/04)

Jazyk konania: nemčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Hessisches Finanzgericht

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobkyňa: TMD Gesellschaft für transfusionsmedizinische Dienste mbH

Žalovaný: Finanzamt Kassel II – Hofgeismar

Výrok rozsudku

Článok 132 ods. 1 písm. d) smernice Rady 2006/112/ES z 28. novembra 2006 o spoločnom systéme dane z pridanej hodnoty sa má vykladať v tom zmysle, že dodanie ľudskej krvi, ktoré sú členské štáty povinné na základe tohto ustanovenia oslobodiť od dane, nezahŕňa dodanie plazmy, ktorá sa získava z ľudskej krvi, ak táto plazma nie je určená na liečebné účely, ale výlučne na výrobu liekov.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 398, 30.11.2015.

Rozsudok Súdneho dvora (štvrtá komora) zo 6. októbra 2016 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podala Conseil d'État – Francúzsko) – Jean-Michel Adrien a i./Premier ministre, Ministre des finances et des comptes publics, Ministre de la décentralisation et de la fonction publique

(Vec C-466/15) ⁽¹⁾

(Návrh na začatie prejudiciálneho konania — Voľný pohyb pracovníkov — Vnútroštátni úradníci vyslaní do inštitúcie alebo orgánu Európskej únie — Starobný dôchodok — Právo voľby — Prerušenie alebo zachovanie poistenia vo vnútroštátnom dôchodkovom systéme — Obmedzenie súbehu dôchodku nadobudnutého na základe vnútroštátneho dôchodkového systému s dôchodkom nadobudnutým na základe dôchodkového systému Únie)

(2016/C 441/05)

Jazyk konania: francúzština

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Conseil d'État

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobcovia: Jean-Michel Adrien, Frédéric Baron, Catherine Blanchin, Marc Bouillaguet, Anne-Sophie Chalhoub, Denis d'Ersu, Laurent Gravière, Vincent Cador, Roland Moustache, Jean-Richard de la Tour, Anne Schneider, Bernard Stamm, Éléonore von Bardeleben

Žalovaní: Premier ministre, Ministre des finances et des comptes publics, Ministre de la décentralisation et de la fonction publique

Výrok rozsudku

Článok 45 ZFEÚ sa má vykladať v tom zmysle, že bráni vnútroštátnej právnej úprave, o akú ide vo veci samej, v dôsledku ktorej vnútroštátny úradník vyslaný do inštitúcie alebo orgánu Európskej únie, ktorý sa rozhodne, že počas trvania svojho vyslania zostane dôchodkovo poistený vo vnútroštátnom dôchodkovom systéme, stráca v celom rozsahu alebo čiastočne výhody zodpovedajúce jeho poisteniu v tomto vnútroštátnom dôchodkovom systéme, pokiaľ dosiahne obdobie desiatich rokov služby v Európskej únii, v dôsledku čoho mu vzniká nárok na dôchodok na základe dôchodkového systému Únie.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 381, 16.11.2015.

Rozsudok Súdneho dvora (siedma komora) z 5. októbra 2016 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Riigikohus – Estónsko) – F. Hoffmann-La Roche AG/Accord Healthcare OÜ

(Vec C-572/15) ⁽¹⁾

(Návrh na začatie prejudiciálneho konania — Priemyselné a obchodné vlastníctvo — Patent — Dodatkové ochranné osvedčenie — Nariadenie (ES) č. 469/2009 — Článok 21 ods. 2 — Prechodné ustanovenia — Osvedčenie udelené v súlade s vnútroštátnymi právnymi predpismi členského štátu pred jeho pristúpením k Európskej únii — Výklad článku 21 ods. 2 — Doba platnosti osvedčenia — Platnosť článku 21 ods. 2 — Úprava sekundárneho práva vyplývajúceho priamo z aktu o pristúpení — Nedostatok právomoci Súdneho dvora)

(2016/C 441/06)

Jazyk konania: estónčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Riigikohus

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobkyňa: F. Hoffmann-La Roche AG

Žalovaná: Accord Healthcare OÜ

Výrok rozsudku

1. Súdny dvor Európskej únie nemá právomoc rozhodnúť o platnosti článku 21 ods. 2 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 469/2009 zo 6. mája 2009 o dodatkovom ochrannom osvedčení pre liečivá, zmeneného a doplneného aktom o podmienkach pristúpenia Chorvátskej republiky a o úpravách Zmluvy o Európskej únii, Zmluvy o fungovaní Európskej únie a Zmluvy o založení Európskeho spoločenstva pre atómovú energiu.
2. Článok 21 ods. 2 nariadenia č. 469/2009 v znení zmien a doplnení sa má vykladať v tom zmysle, že sa uplatní na dodatkové ochranné osvedčenie pre určité liečivo, udelené členským štátom pred jeho pristúpením k Európskej únii. Ak pre toto liečivo bolo vydané povolenie na uvedenie na trh v Európskom hospodárskom priestore skôr, ako bolo toto povolenie vydané v uvedenom členskom štáte, a prípadne bolo vydané pred pristúpením tohto štátu do Únie, na účely určenia doby platnosti uvedeného dodatkového ochranného osvedčenia sa musí zohľadňovať iba toto prvé povolenie na uvedenie výrobku na trh.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 27, 25.1.2016.

Rozsudok Súdneho dvora (siedma komora) z 5. októbra 2016 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Administrativen sad Veliko Tarnovo – Bulharsko) – Maja Marinova ET/Direktor na Direkcija „Obžalvane i danačno-osiguritelna prakтика“ Veliko Tarnovo pri Centralno upravlenie na Nacionalnata agencija za prichodite

(Vec C-576/15) ⁽¹⁾

(Návrh na začatie prejudiciálneho konania — Dane — Daň z pridanej hodnoty — Smernica 2006/112/ES — Článok 2 ods. 1 písm. a) — Článok 9 ods. 1 — Článok 14 ods. 1 — Články 73, 80 a 273 — Zásady daňovej neutrality a proporcionality — Daňový podvod — Nezrovnalosti v účtovníctve — Zatajenie dodaní a príjmov — Určenie základu dane)

(2016/C 441/07)

Jazyk konania: bulharčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Administrativen sad Veliko Tarnovo

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobkyňa: Maja Marinova ET

Žalovaný: Direktor na Direkcija „Obžalvane i danačno-osiguritelna praktika“ Veliko Tărnovo pri Centralno upravlenie na Nacionalnata agencija za prichodite

Výrok rozsudku

Článok 2 ods. 1 písm. a), článok 9 ods. 1, článok 14 ods. 1 a články 73 a 273 smernice Rady 2006/112/ES z 28. novembra 2006 o spoločnom systéme dane z pridanej hodnoty, ako aj zásada daňovej neutrality sa majú vykladať v tom zmysle, že nebránia vnútroštátnej právnej úprave, akou je právna úprava dotknutá vo veci samej, podľa ktorej v prípade, ak v sklade zdaniteľnej osoby chýba tovar, ktorý jej bol dodaný, a v účtovníctve tejto zdaniteľnej osoby nie sú zaúčtované s tým súvisiace finančné dokumenty, finančná správa môže predpokladať, že uvedená zdaniteľná osoba ďalej predala tento tovar tretím osobám, a určiť základ dane z predaja uvedeného tovaru podľa dôkazov, ktoré má k dispozícii, na základe pravidiel, ktoré táto smernica neupravuje. Vnútroštátnemu súdu však prislúcha, aby preveril, či ustanovenia tejto vnútroštátnej právnej úpravy nejdú nad rámec toho, čo je nevyhnutné na zabezpečenie riadneho výberu dane z pridanej hodnoty a zamedzenie podvodu.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 27, 25.1.2016.

Rozsudok Súdneho dvora (desiata komora) z 5. októbra 2016 – Európska komisia/Portugalská republika

(Vec C-583/15) ⁽¹⁾

(Nesplnenie povinnosti členským štátom — Dopravná politika — Nariadenie č. 1071/2009 — Prevádzkovateľ cestnej dopravy — Administratívne zjednodušenie a spolupráca — Článok 16 ods. 1 a 5 — Vnútroštátny elektronický register podnikov cestnej dopravy — Vzájomné prepojenie vnútroštátnych elektronických registrov)

(2016/C 441/08)

Jazyk konania: portugálčina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Európska komisia (v zastúpení: J. Hottiaux, M. M. Farrajota a P. Guerra e Andrade, splnomocnení zástupcovia)

Žalovaná: Portugalská republika (v zastúpení: L. Inez Fernandes, M. Figueiredo a C. Guerra Santos, splnomocnení zástupcovia)

Výrok rozsudku

1. Portugalská republika si tým, že nevytvorila vnútroštátny elektronický register podnikov cestnej dopravy a neprepojila ho s vnútroštátnymi elektronickými registrami iných členských štátov, nespĺnila povinnosti, ktoré jej vyplývajú z článku 16 ods. 1 a ods. 5 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 1071/2009 z 21. októbra 2009, ktorým sa ustanovujú spoločné pravidlá týkajúce sa podmienok, ktoré je potrebné dodržiavať pri výkone povolania prevádzkovateľa cestnej dopravy, a ktorým sa zrušuje smernica Rady 96/26/ES.
2. Portugalská republika je povinná nahradiť trovy konania.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 38, 1.2.2016, s. 29.

Rozsudok Súdneho dvora (desiata komora) z 5. októbra 2016 – Európska komisia/Poľská republika(Vec C-23/16) ⁽¹⁾

(Nesplnenie povinnosti členským štátom — Nariadenie č. 1071/2009 — Spoločné pravidlá týkajúce sa podmienok, ktoré je potrebné dodržiavať pri výkone povolania prevádzkovateľa cestnej dopravy — Článok 16 ods. 1 a 5 — Vnútroštátny elektronický register podnikov cestnej dopravy — Neexistencia vzájomného prepojenia s vnútroštátnymi elektronickými registrami iných členských štátov)

(2016/C 441/09)

Jazyk konania: poľština

Účastníci konania

Žalobkyňa: Európska komisia (v zastúpení: J. Hottiaux, splnomocnený zástupca)

Žalovaná: Poľská republika (v zastúpení: B. Majczyna, splnomocnený zástupca)

Výrok rozsudku

1. Poľská republika si tým, že nevytvorila vnútroštátny elektronický register podnikov cestnej dopravy a neprepojila ho s vnútroštátnymi elektronickými registrami iných členských štátov, nesplnila povinnosti, ktoré jej vyplývajú z článku 16 ods. 1 a ods. 5 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 1071/2009 z 21. októbra 2009, ktorým sa ustanovujú spoločné pravidlá týkajúce sa podmienok, ktoré je potrebné dodržiavať pri výkone povolania prevádzkovateľa cestnej dopravy, a ktorým sa zrušuje smernica Rady 96/26/ES.
2. Poľská republika je povinná nahradiť trovy konania.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 98, 14.3.2016.

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Tribunal Superior de Justicia de Castilla y León (Španielsko) 24. augusta 2016 – Jorge Luís Colino Sigüenza/Ayuntamiento de Valladolid a IN-PULSO MUSICAL Sociedad Cooperativa

(Vec C-472/16)

(2016/C 441/10)

Jazyk konania: španielčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Tribunal Superior de Justicia de Castilla y León

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Odvolateľ: Jorge Luís Colino Sigüenza

Odporcovia v odvolacom konaní: Ayuntamiento de Valladolid a IN-PULSO MUSICAL Sociedad Cooperativa

Prejudiciálne otázky

1. Má sa vychádzať z toho, že ide o prevod na účely smernice 2001/23/ES ⁽¹⁾, ak subjekt, ktorý získal od mestského úradu zákazku na prevádzkovanie hudobnej školy a ktorý dostal od tohto mestského úradu všetky materiálne prostriedky (priestory, nástroje, triedy, nábytok), zamestnáva vlastných zamestnancov a poskytuje služby počas školského roka a ukončí činnosť 1. apríla 2013, dva mesiace pred koncom školského roka, pričom vráti všetky materiálne prostriedky mestskému úradu, ktorý neobnoví túto činnosť na obdobie do konca školského roka 2012/13, ale zadá zákazku ďalšiemu dodávateľovi, ktorý obnoví túto činnosť až v septembri 2013, na začiatku nového školského roka 2013/14, pričom mestský úrad na tento účel odovzdá tomuto ďalšiemu dodávateľovi materiálne prostriedky, ktoré mal predtým k dispozícii predchádzajúci dodávateľ (priestory, nástroje, triedy, nábytok)?

2. V prípade kladnej odpovede na predchádzajúcu otázku, má sa za vyššie uvedených podmienok, keď je prvý dodávateľ v dôsledku porušenia povinností zadávateľa (mestského úradu) nútený ukončiť svoju činnosť a prepustiť všetkých svojich zamestnancov a následne tento zadávateľ odovzdá materiálne prostriedky druhému dodávateľovi, ktorý ďalej vykonáva tú istú činnosť, na účely článku 4 ods. 1 smernice 2001/23/ES vychádzať z toho, že k prepusteniu zamestnancov prvého dodávateľa došlo z „hospodárskych, technických alebo organizačných dôvodov zahŕňajúcich zmeny týkajúce sa pracovníkov“, alebo dôvodom ich prepustenia bol „prevod podniku, závodu alebo časti podniku alebo závodu“, čo je dôvod, ktorý tento článok zakazuje?
3. Ak z odpovede na predchádzajúcu otázku vyplynie, že dôvodom prepustenia bol prevod, a teda dôvod prepustenia odporuje smernici 2001/23/ES, má sa článok 47 Charty základných práv Európskej únie vykladať v tom zmysle, že bráni tomu, aby vnútroštátna právna úprava zakazovala súdu rozhodnúť o vecnej stránke tvrdení zamestnanca, ktorý samostatnou žalobou napadol svoje prepustenie, ku ktorému došlo v rámci hromadného prepúšťania, s cieľom brániť práva, ktoré vyplývajú z uplatňovania smernice Rady 2001/23/ES z 12. marca 2001 o aproximácii zákonov členských štátov týkajúcich sa zachovania práv zamestnancov pri prevodoch podnikov, závodov alebo častí podnikov alebo závodov a smernice Rady 98/59/ES ⁽²⁾ z 20. júla 1998 o aproximácii právnych predpisov členských štátov týkajúcich sa hromadného prepúšťania, z dôvodu, že v konaní, ktorého účastníkom nemohol byť zamestnanec, aj keď jeho účastníkmi boli alebo mohli byť odborové organizácie pôsobiace v podniku a/alebo kolektívni zástupcovia zamestnancov na základe zákona, bol vydaný skorší právoplatný rozsudok týkajúci sa hromadného prepúšťania?

⁽¹⁾ Smernica Rady 2001/23/ES z 12. marca 2001 o aproximácii zákonov členských štátov týkajúcich sa zachovania práv zamestnancov pri prevodoch podnikov, závodov alebo častí podnikov alebo závodov (Ú. v. ES L 82, 2001, s. 16; Mim. vyd. 05/004, s. 98).

⁽²⁾ Ú. v. ES L 225, 1998, s. 16; Mim. vyd. 05/003, s. 327.

**Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Cour d'appel de Colmar (Francúzsko)
29. augusta 2016 – Ministère public, Belu Dienstleistung GmbH & Co KG, Stefan Nikless**

(Vec C-474/16)

(2016/C 441/11)

Jazyk konania: francúzština

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Cour d'appel de Colmar

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Navrhovateľia: Ministère public, Belu Dienstleistung GmbH & Co KG, Stefan Nikless

Prejudiciálna otázka

Je účinok spojený s osvedčením A1, ktoré bolo vydané podniku dočasného zamestnávania podľa článku 19 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 987/2009 zo 16. septembra 2009, ktorým sa stanovuje postup vykonávania nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 883/2004 z 29. apríla 2004 o koordinácii systémov sociálneho zabezpečenia ⁽¹⁾, inštitúciou ustanovenou príslušným orgánom členského štátu, ktorého právna úprava sociálneho poistenia sa uplatňuje na situáciu zamestnanca, záväzný jednak pre inštitúcie a orgány hostujúceho členského štátu, a jednak pre súdy tohto istého členského štátu, ak sa zistí, že podmienky činnosti zamestnanca zjavne nepatria do vecnej pôsobnosti osobitných pravidiel podľa článku 12 odsekov 1 a 2 nariadenia (ES) č. 883/2004?

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ L 284, s. 1.

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Juzgado de Primera Instancia de Alicante (Španielsko) 12. septembra 2016 – Bankia S.A./Alfredo Sánchez Martínez a Sandra Sánchez Triviño

(Vec C-486/16)

(2016/C 441/12)

Jazyk konania: španielčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Juzgado de Primera Instancia de Alicante

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobkyňa: Bankia S.A.

Žalovaní: Alfredo Sánchez Martínez a Sandra Sánchez Triviño

Prejudiciálne otázky

1. Odporuje článku 4 ods. 1 a článku 7 ods. 1 smernice Rady 93/13/EHS ⁽¹⁾ z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, ak sa pri rozhodovaní o nekalosti podmienky týkajúcej sa predčasnej splatnosti, ktorú obsahuje sporná zmluva, uzatvorená medzi podnikateľom a spotrebiteľom, vezmú do úvahy nielen okolnosti, ktoré existovali v čase uzatvorenia zmluvy, ale aj závažnosť porušenia zmluvy, ktorého sa dopustil spotrebiteľ po uzatvorení zmluvy?
2. Odporuje zásade efektivity stanovenej v článku 7 ods. 1 smernice Rady 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, ak sa rozhodne o nariadení exekúcie na základe podmienky týkajúcej sa predčasnej splatnosti, ktorá bola vyhlásená za nekalú právoplatným súdnym rozhodnutím vydaným v skoršom konaní o výkone rozhodnutia týkajúceho sa nehnuteľnosti zaťaženej hypotékou vedenom medzi tými istými účastníkmi a založenom na tej istej zmluve o hypotekárnom úvere, aj keď vnútroštátny právny poriadok nepriznáva tomuto skoršiemu súdnemu rozhodnutiu pozitívne účinky materiálnej právoplatnosti, ale toto vnútroštátne právo stanovuje, že na základe toho istého exekučného titulu nemožno začať nové exekučné konanie?
3. Odporuje v kontexte konania o výkone rozhodnutia týkajúceho sa nehnuteľnosti zaťaženej hypotékou, v ktorom prvostupňový súd odmietol nariadiť exekúciu, lebo bola založená na podmienke týkajúcej sa predčasnej splatnosti, ktorá bola vyhlásená za nekalú v inom skoršom konaní o výkone rozhodnutia týkajúceho sa nehnuteľnosti zaťaženej hypotékou, založenom na tom istom exekučnom titule a vedenom medzi tými istými účastníkmi, a v ktorom odvolací súd zrušil rozhodnutie o odmietnutí nariadenia exekúcie a vrátil vec prvostupňovému súdu, aby nariadil exekúciu, zásade efektivity stanovenej v článku 7 ods. 1 smernice Rady 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, ak je prvostupňový súd viazaný rozhodnutím odvolacieho súdu, alebo sa má vnútroštátne právo vykladať v tom zmysle, že prvostupňový súd nie je viazaný druhostupňovým rozhodnutím, ak už existuje právoplatné skoršie súdne rozhodnutie, ktorým bola podmienka týkajúca sa predčasnej splatnosti, na ktorej je založené nariadenie exekúcie, vyhlásená za neplatnú, pričom v tomto prípade treba opäť rozhodnúť, že návrh na začatie exekúcie je neprípustný?

⁽¹⁾ Ú. v. ES L 95, 1993, s. 29; 15/002, s. 288.

**Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Supremo Tribunal Administrativo
(Portugalsko) 14. septembra 2016 – Instituto de Financiamento da Agricultura e Pescas, IP/Maxiflor –
Promoção e Comercialização de Plantas, Importação e Exportação, L.^{da}**

(Vec C-491/16)

(2016/C 441/13)

Jazyk konania: portugálčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Supremo Tribunal Administrativo

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobca: Instituto de Financiamento da Agricultura e Pescas, IP

Žalovaná: Maxiflor – Promoção e Comercialização de Plantas, Importação e Exportação, L.^{da}

Prejudiciálne otázky

1. Má sa vychádzať z toho, že operačný program na rozvoj vidieka (ďalej len „program AGRO“) predstavuje „mnohoročný program“ na účely článku 14 nariadenia Rady (ES) č. 1260/1999 z 21. júna 1999 ⁽¹⁾ [zrušeného článkom 107 nariadenia Rady (ES) č. 1083/2006 z 11. júla 2006 ⁽²⁾ bez toho, aby boli dotknuté ustanovenia článku 105 ods. 1 tohto nariadenia]?
2. Má sa vychádzať z toho, že program AGRO predstavuje „mnohoročný program“ na účely článku 3 ods. 1 druhého pododseku druhej vety nariadenia Rady (ES, Euratom) č. 2988/95 z 18. decembra 1995 ⁽³⁾, podľa ktorého „v prípade mnohoročných programov plynie premlčacia doba až do úplného skončenia programu“?
3. V prípade, ak sa konštatuje, že program AGRO predstavuje „mnohoročný program“ na účely článku 3 ods. 1 druhého pododseku druhej vety nariadenia (ES, Euratom) č. 2988/95,
 - vzťahuje sa na premlčanie správnych konaní začatých v súvislosti s týmto programom štvorročná lehota stanovená v článku 3 ods. 1,
 - ak štvorročná lehota uplynie pred skončením programu, dôjde k premlčaniu, alebo
 - vzhľadom na ustanovenia článku 3 ods. 1 druhého pododseku [druhej] vety nariadenia (ES, Euratom) č. 2988/95 sa koniec premlčacej doby posúva, takže sa zhoduje s dňom „úplného skončenia [mnohoročného] programu“?

⁽¹⁾ Nariadenie Rady (ES) č. 1260/1999 z 21. júna 1999 o všeobecných ustanoveniach o štrukturálnych fondoch (Ú. v. ES L 161, 1999, s. 1; Mim. vyd. 14/001, s. 31).

⁽²⁾ Nariadenie Rady (ES) č. 1083/2006 z 11. júla 2006, ktorým sa ustanovujú všeobecné ustanovenia o Európskom fonde regionálneho rozvoja, Európskom sociálnom fonde a Kohéznom fonde a ktorým sa zrušuje nariadenie (ES) č. 1260/1999 (Ú. v. EÚ L 210, 2006, s. 25).

⁽³⁾ Nariadenie Rady (ES, Euratom) č. 2988/95 z 18. decembra 1995 o ochrane finančných záujmov Európskych spoločenstiev (Ú. v. ES L 312, 1995, s. 1; Mim. vyd. 01/001, s. 340).

**Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Oberster Gerichtshof (Rakúsko) 19. septembra
2016 – Maximilian Schrems/Facebook Ireland Limited**

(Vec C-498/16)

(2016/C 441/14)

Jazyk konania: nemčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Oberster Gerichtshof

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobca: Maximilian Schrems

Žalovaný: Facebook Ireland Limited

Prejudiciálne otázky

1. Má sa článok 15 nariadenia (ES) č. 44/2001 ⁽¹⁾ vykladať v tom zmysle, že „spotrebiteľ“ v zmysle tohto ustanovenia stratí toto postavenie, ak po dlhšom používaní súkromného facebookového konta v súvislosti s uplatnením svojich nárokov publikuje knihy, čiastočne má aj platené prednášky, prevádzkuje webové stránky, zbiera dary na uplatnenie nárokov a nechá si postúpiť nároky viacerých spotrebiteľov za záruku, že po odpočítaní trov konania im bude poskytnutý eventúálny úspech konania?
2. Má sa článok 16 nariadenia (ES) č. 44/2001 vykladať v tom zmysle, že spotrebiteľ v jednom členskom štáte môže popri svojich vlastných nárokoch vyplývajúcich zo spotrebiteľskej zmluvy uplatniť na *forum actoris* zároveň aj podobné nároky iných spotrebiteľov s bydliskom
 - a. v tom istom členskom štáte,
 - b. inom členskom štáte alebo
 - c. v treťom štáte

ak mu boli tieto nároky postúpené zo spotrebiteľských zmlúv uzavretých s tým istým žalovaným, v tej istej právnej súvislosti a ak postúpenie nespadá do podnikania alebo obchodovania žalobcu, ale slúži spoločnému uplatneniu nárokov?

⁽¹⁾ Nariadenie Rady (ES) č. 44/2001 22. decembra 2000 o právomoci a o uznávaní a výkone rozsudkov v občianskych a obchodných veciach (Ú. v. ES L 12, 2001, s. 1; Mim. vyd. 19/004/, s. 42).

Odvolanie podané 23. septembra 2016: Olga Stanislavivna Janukovyč ako dedička Viktora Viktorovyča Janukovyča proti uzneseniu Všeobecného súdu (deviata komora) z 12. júla 2016 vo veci T-347/14, Olga Stanislavivna Janukovyč/Rada Európskej únie

(Vec C-505/16 P)

(2016/C 441/15)

Jazyk konania: angličtina

Účastníci konania

Odvolateľka: Olga Stanislavivna Janukovyč, ako dedička Viktor Viktorovyča Janukovyča (v zastúpení: T. Beazley QC)

Ďalší účastníci konania: Rada Európskej únie, Európska komisia

Návrhy odvolateľky

Odvolateľka navrhuje, aby Súdny dvor:

- zrušil uznesenie Všeobecného súdu (deviata komora) z 12. júla 2016 vo veci T-347/14 v rozsahu spresnenom v bodoch 6 a 7 odvolania, konkrétne:
 - body 2 a 4 výroku tohto uznesenia,
 - bod 3 výroku uznesenia Všeobecného súdu (deviata komora) z 12. júla 2016 vo veci T-347/14 v rozsahu, v akom Všeobecný súd v rovnakom bode 3 nariadil, aby Rada Európskej únie nahradila iba trovy konania vynaložené odvolateľkou, ale nie trovy konania vynaložené zosnulým,

- vrátil vec Všeobecnému súdu na ďalšie konanie a rozhodnutie, alebo alternatívne:
 - vyhovieť návrhu podanému odvolateľkou v konaní pred Všeobecným súdom v rozsahu spresnenom v bodoch 6 a 7 odvolania, konkrétne zrušiť rozhodnutie Rady (SZBP) 2015/143 ⁽¹⁾ z 29. januára 2015, ktorým sa mení rozhodnutie 2014/119, nariadenie Rady (EÚ) 2015/138 ⁽²⁾ z 29. januára 2015, ktorým sa mení nariadenie č. 208/2014, rozhodnutie Rady (SZBP) 2015/364 ⁽³⁾ z 5. marca 2015 a vykonávacie nariadenie Rady (EÚ) 2015/357 ⁽⁴⁾ z 5. marca 2015, ktorým sa vykonáva nariadenie č. 208/2014 v rozsahu, v akom sa tieto opatrenia týkajú Viktora Viktoroviča Janukoviča, a
 - v rozsahu, v akom Súdny dvor usúdi, že Všeobecný súd tak ešte neurobil, zaviazal Radu Európskej únie, aby nahradila trovy konania odvolateľky, ako aj trovy konania vynaložené zosnulým v súvislosti s návrhom na zrušenie podaným v žalobe,
 - zaviazal Radu Európskej únie, aby nahradila trovy konania odvolateľky, vrátane trov vynaložených zosnulým v súvislosti s návrhom na zrušenie podaným v návrhu na úpravu,
- v každom prípade zaviazal Európsku komisiu na náhradu trov odvolacieho konania.

Odvolacie dôvody a hlavné tvrdenia

Po prvé, Všeobecný súd vychádzal z nesprávneho právneho posúdenia, keď v bodoch 84, 89 a 92 napadnutého uznesenia uviedol, že návrh na zmenu je neprípustný, lebo bol podaný v mene zosnulého po jeho smrti. Všeobecný súd nesprávne rozhodol, že za okolností tejto veci sa má prípustnosť návrhu na úpravu posudzovať jedine podľa situácie v čase podania návrhu na úpravu. Prípustnosť návrhu na úpravu sa však mala posudzovať ucelene podľa všetkých okolností veci.

Po druhé, aj keby bolo rozhodnutie Všeobecného súdu, že prípustnosť návrhu na úpravu sa má posudzovať jedine podľa situácie v čase podania návrhu na úpravu, správne, Všeobecný súd vychádzal z nesprávneho právneho posúdenia pri vyvodení záveru, že návrh na úpravu nebol v podstate podaný v mene odvolateľky. Návrh na úpravu vykladaný v kontexte s ostatným materiálom predloženým Všeobecnému súdu jasne preukazoval, že bol podaný v mene zosnulého odvolateľkou alebo v jej mene, v jej postavení *de facto* právneho nástupcu a dediča zosnulého. Ako taký bol prípustný vzhľadom na skutkový stav v čase svojho podania. Všeobecný súd pri vyvodení opačného záveru vychádzal z nesprávneho právneho posúdenia, pričom skreslil dôkazy, ktoré mu boli predložené.

Po tretie, Všeobecný súd vychádzal z nesprávneho právneho posúdenia, keď nerozlišoval medzi (i) prípustnosťou návrhu na zmenu a (ii) prípustnosťou druhého návrhu na zrušenie. Všeobecný súd: (1) nesprávne nezohľadnil skutočnosť, že prerušil konanie v súvislosti s návrhom na úpravu, (2) nesprávne uviedol, že prípustnosť návrhu na úpravu sa má posudzovať jedine podľa situácie panujúcej v čase podania návrhu na úpravu, (3) nesprávne ignoroval skutočnosť, že ukrajinská právna úprava o prechode práv a povinností určuje právneho nástupcu šesť mesiacov po smrti, so spätným účinkom, a (4) v dôsledku toho nesprávne a neopodstatnene pozbavil odvolateľku práva na prístup k súdu s cieľom spochybniť akty z roku 2015 v jej postavení právneho nástupcu, dediča alebo v inom postavení.

⁽¹⁾ Rozhodnutie Rady (SZBP) 2015/143 z 29. januára 2015, ktorým sa mení rozhodnutie 2014/119/SZBP o reštriktívnych opatreniach voči určitým osobám, subjektom a orgánom s ohľadom na situáciu na Ukrajine
Ú. v. EÚ L 24, 2015, s. 16

⁽²⁾ Nariadenie Rady (EÚ) 2015/138 z 29. januára 2015, ktorým sa mení nariadenie (EÚ) č. 208/2014 o reštriktívnych opatreniach voči určitým osobám, subjektom a orgánom s ohľadom na situáciu na Ukrajine
Ú. v. EÚ L 24, 2015, s. 1

⁽³⁾ Rozhodnutie Rady (SZBP) 2015/364 z 5. marca 2015, ktorým sa mení rozhodnutie 2014/119/SZBP o reštriktívnych opatreniach voči určitým osobám, subjektom a orgánom s ohľadom na situáciu na Ukrajine
Ú. v. EÚ L 62, 2015, s. 25

⁽⁴⁾ Vykonávacie nariadenie Rady (EÚ) 2015/357 z 5. marca 2015, ktorým sa vykonáva nariadenie (EÚ) č. 208/2014 o reštriktívnych opatreniach voči určitým osobám, subjektom a orgánom s ohľadom na situáciu na Ukrajine
Ú. v. EÚ L 62, 2015, s. 1

**Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Administrativen sad Sofia grad (Bulharsko)
26. septembra 2016 – „Entertainment Bulgaria System“ EOOD/Direktor na Direkcija „Obžalvane
i danáčno-osiguritelna praktika“ – Sofia**

(Vec C-507/16)

(2016/C 441/16)

Jazyk konania: bulgarčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Administrativen sad Sofia grad

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobkyňa: „Entertainment Bulgaria System“ EOOD

Žalovaný: Direktor na Direkcija „Obžalvane i danáčno-osiguritelna praktika“ – Sofia

Prejudiciálne otázky

1. Má sa článok 214 smernice 2006/112⁽¹⁾ vykladať v tom zmysle, že v súvislosti s právom na odpočet dane z pridanej hodnoty na vstupe treba pripísať rôzny význam prípadom registrácie na účely tejto dane, resp. bráni tomu, aby členské štáty pripisovali prípadom registrácie rozdielny význam, ako je to v prípade § 97a a § 70 ods. 4 ZDDS?
2. Majú sa článok 168 písm. a) a článok 169 písm. a) smernice 2006/112 vykladať v tom zmysle, že osoba, ktorá je zaregistrovaná podľa článku 214 ods. 1 písm. e) smernice, nemá žiadne právo na odpočet dane na vstupe, ktorú vyúčtovala za služby, ktoré prijala a uskutočnila ich zdaniteľná osoba z iného členského štátu, keď tieto služby používa na poskytovanie služieb v iných členských štátoch a ostatné hmotnoprávne a procesnoprávne podmienky uplatnenia práva na odpočet dane na vstupe sú splnené?
3. Majú sa článok 168 písm. a) a článok 169 písm. a) smernice 2006/112 vykladať v tom zmysle, že bránia takému vnútroštátnemu predpisu, akým je § 70 ods. 4 ZDDS, podľa ktorého osobe zaregistrovanej na účely DPH na základe článku 214 ods. 1 písm. d) alebo e), a nie na základe článku 214 ods. 1 písm. a) smernice, nevzniká v žiadnom prípade právo na odpočet dane na vstupe?

⁽¹⁾ Smernica Rady 2006/112/ES z 28. novembra 2006 o spoločnom systéme dane z pridanej hodnoty (Ú. v. EÚ L 347, s. 1).

Žaloba podaná 29. septembra 2016 – Európska komisia/Luxemburské veľkovojsvodstvo

(Vec C-511/16)

(2016/C 441/17)

Jazyk konania: francúzština

Účastníci konania

Žalobkyňa: Európska komisia (v zastúpení: M. van Beek, G. von Rintelen, splnomocnení zástupcovia)

Žalovaný: Luxemburské veľkovojsvodstvo

Návrhy žalobkyne

- určiť, Luxemburské veľkovoľvodstvo si tým, že najneskôr 1. júna 2015 neprijalo zákony, iné právne predpisy a správne opatrenia potrebné na dosiahnutie súladu so smernicou Európskeho parlamentu a Rady 2014/27/EÚ z 26. februára 2014, ktorou sa menia smernice Rady 92/58/EHS, 92/85/EHS, 94/33/ES, 98/24/ES a smernica Európskeho parlamentu a Rady 2004/37/ES s cieľom zosúladiť ich s nariadením (ES) č. 1272/2008 o klasifikácii, označovaní a balení látok a zmesí, alebo prinajmenšom o tom neinformovalo Komisiu, nesplnilo povinnosti, ktoré mu vyplývajú z článku 6 ods. 1 uvedenej smernice,
- uložiť Luxemburskému veľkovoľvodstvu podľa článku 260 ods. 3 ZFEÚ penále vo výške 8 710 eur za každý deň odo dňa vyhlásenie rozsudku Súdneho dvora v tejto veci za porušenie povinnosti oznámiť opatrenia na prebratie smernice 2014/27/ES,
- zaviazat' Luxemburské veľkovoľvodstvo na náhradu trov konania.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

Lehota na prebratie smernice uplynula 1. júna 2015.

Luxemburské veľkovoľvodstvo si nesplnilo svoju povinnosť oznámiť opatrenia na prebratie v lehote stanovenej v článku 6 ods. 1 smernice 2014/27/ES.

VŠEOBECNÝ SÚD

Rozsudok Všeobecného súdu z 18. októbra 2016 – Crown Equipment (Suzhou) a Crown Gabelstapler/Rada

(Vec T-351/13) ⁽¹⁾

(„Dumping — Dovozy ručných paletovacích vozíkov a ich hlavných častí s pôvodom v Číne — Konečné antidumpingové clo — Žaloba o neplatnosť — Priama dotknutosť — Osobná dotknutosť — Prípustnosť — Určenie normálnej hodnoty — Článok 2 ods. 7 písm. a) nariadenia (ES) č. 1225/2009 — Pravidlo menšieho cla — Článok 9 ods. 4 nariadenia č. 1225/2009 — Povinnosť odôvodnenia“)

(2016/C 441/18)

Jazyk konania: angličtina

Účastníci konania

Žalobkyne: Crown Equipment (Suzhou) Co. Ltd (Suzhou, Čína) a Crown Gabelstapler GmbH & Co. KG (Roding, Nemecko) (v zastúpení: K. Neuhaus, H.-J. Freund a B. Ecker, advokáti)

Žalovaná: Rada Európskej únie (v zastúpení: S. Boelaert a B. Driessen, splnomocnení zástupcovia, za právnej pomoci B. O'Connor, solicitor a S. Gubel, advokát)

Vedľajší účastník, ktorý v konaní podporuje žalovanú: Európska komisia (v zastúpení: M. França a T. Maxian Rusche, splnomocnení zástupcovia)

Predmet veci

Návrh založený na článku 263 ZFEÚ smerujúci k zrušeniu vykonávacieho nariadenia Rady (EÚ) č. 372/2013 z 22. apríla 2013, ktorým sa mení vykonávacie nariadenie (EÚ) č. 1008/2011, ktorým sa po čiastočnom predbežnom preskúmaní podľa článku 11 ods. 3 nariadenia (ES) č. 1225/2009 ukladá konečné antidumpingové clo na dovoz ručných paletovacích vozíkov a ich hlavných častí s pôvodom v Čínskej ľudovej republike (Ú. v. EÚ L 112, 2013, s. 1)

Výrok rozsudku

1. Žaloba sa zamieta.
2. Crown Equipment (Suzhou) Co. Ltd a Crown Gabelstapler GmbH & Co. KG znášajú svoje vlastné trovy konania a sú povinné nahradiť trovy konania Rady Európskej únie.
3. Európska komisia znáša svoje vlastné trovy konania.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 252, 31.8.2013.

Rozsudok Všeobecného súdu z 18. októbra 2016 – August Storck/EUIPO – Chiquita Brands (Fruitfuls)

(Vec T-367/14) ⁽¹⁾

(Ochranná známka Európskej únie — Konanie vo veci zrušenia — Slovná ochranná známka Európskej únie Fruitfuls — Riadne používanie — Článok 51 ods. 1 písm. a) a článok 51 ods. 2 nariadenia (ES) č. 207/2009“)

(2016/C 441/19)

Jazyk konania: angličtina

Účastníci konania

Žalobca: August Storck (Berlín, Nemecko) (v zastúpení: I. Rohr, A.-C. Richter, P. Goldenbaum, T. Melchert a T. Reher, advokáti)

Žalovaný: Úrad Európskej únie pre duševné vlastníctvo (v zastúpení: pôvodne A. Poch, neskôr G. Schneider a D. Gája, a napokon D. Gája, splnomocnení zástupcovia)

Ďalší účastník konania pred odvolacím senátom EUIPO a vedľajší účastník v konaní pred Všeobecným súdom: Chiquita Brands LLC (Charlotte, Severná Karolína, Spojené štáty) (v zastúpení: L. Bakers, advokát)

Predmet veci

Žaloba proti rozhodnutiu piateho odvolacieho senátu EUIPO z 27. marca 2014 (vec R 1580/2013-5) týkajúcej sa konania vo veci zrušenia, ktorého účastníkmi boli Chiquita Brands a August Storck

Výrok rozsudku

1. Rozhodnutie piateho odvolacieho senátu Úradu Európskej únie pre duševné vlastníctvo (EUIPO) z 27. marca 2014 (vec R 1580/2013-5) sa zrušuje v časti, v ktorej potvrdzuje rozhodnutie zrušovacieho oddelenia vyhlasujúce zrušenie napadnutej ochrannej známky, pokiaľ ide o „cukrovinky“ patriace do triedy 30 v zmysle Niceskej dohody o medzinárodnom triedení výrobkov a služieb pre zápis známk z 15. júna 1957 v revidovanom a doplnenom znení.
2. V zostávajúcej časti sa žaloba zamietla.
3. Každý účastník konania znáša svoje vlastné trovy konania.

(¹) Ú. v. EÚ C 261, 11.8.2014.

Rozsudok Všeobecného súdu z 18. októbra 2016 – Sina Bank/Rada

(Vec T-418/14) (¹)

(„Spoločná zahraničná a bezpečnostná politika — Reštriktívne opatrenia prijaté voči Iránu s cieľom zabrániť šíreniu jadrových zbraní — Zmrazenie finančných prostriedkov — Žaloba o neplatnosť — Lehota na podanie žaloby — Prispôsobenie návrhov — Prípustnosť — Povinnosť odôvodnenia — Právo na obranu — Právo na účinnú súdnu ochranu — Zjavne nesprávne posúdenie — Úprava časových účinkov vyhlásenia neplatnosti“)

(2016/C 441/20)

Jazyk konania: angličtina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Sina Bank (Teherán, Irán) (v zastúpení: B. Mettetal a C. Wucher-North, advokáti)

Žalovaná: Rada Európskej únie (v zastúpení: B. Driessen a D. Gicheva, splnomocnení zástupcovia)

Predmet veci

Návrh podaný na základe článku 263 ZFEÚ smerujúci jednak k zrušeniu rozhodnutia Rady, tak ako vyplýva z oznámenia z 15. marca 2014 určeného osobám a subjektom, na ktoré sa vzťahujú reštriktívne opatrenia ustanovené v rozhodnutí Rady 2010/413/SZBP a v nariadení Rady (EÚ) č. 267/2012 o reštriktívnych opatreniach voči Iránu (Ú. v. EÚ C 77, 2014, s. 1), ponechať názov žalobkyne na zozname uvedenom v prílohe II rozhodnutia Rady 2010/413/SZBP z 26. júla 2010 o reštriktívnych opatreniach voči Iránu a o zrušení spoločnej pozície 2007/140/SZBP (Ú. v. EÚ L 195, 2010, s. 39), zmeneného a doplneného rozhodnutím Rady 2010/644/SZBP z 25. októbra 2010 (Ú. v. EÚ L 281, 2010, s. 81), a v prílohe IX nariadenia Rady (EÚ) č. 267/2012 z 23. marca 2012 o reštriktívnych opatreniach voči Iránu, ktorým sa

zrušuje nariadenie (EÚ) č. 961/2010 (Ú. v. EÚ L 88, 2012, s. 1), a jednak k zrušeniu rozhodnutia Rady 2014/776/SZBP zo 7. novembra 2014, ktorým sa mení rozhodnutie 2010/413 (Ú. v. EÚ L 325, 2014, s. 19), vykonávacieho nariadenia Rady (EÚ) č. 1202/2014 zo 7. novembra 2014, ktorým sa vykonáva nariadenie č. 267/2012 (Ú. v. EÚ L 325, 2014, s. 3), rozhodnutia Rady (SZBP) 2015/1008 z 25. júna 2015, ktorým sa mení rozhodnutie 2010/413 (Ú. v. EÚ L 161, 2015, s. 19), a vykonávacieho nariadenia Rady (EÚ) 2015/1001 z 25. júna 2015, ktorým sa vykonáva nariadenie č. 267/2012 (Ú. v. EÚ L 161, 2015, s. 1), v rozsahu, v akom tieto akty ponechali názov žalobkyne na zozname nachádzajúcom sa v prílohe II rozhodnutia 2010/413, zmeneného a doplneného rozhodnutím 2010/644, a v prílohe IX nariadenia č. 267/2012.

Výrok rozsudku

1. Rozhodnutie Rady Európskej únie, tak ako vyplýva z oznámenia z 15. marca 2014 určeného osobám a subjektom, na ktoré sa vzťahujú reštriktívne opatrenia ustanovené v rozhodnutí Rady 2010/413/SZBP a v nariadení Rady (EÚ) č. 267/2012 o reštriktívnych opatreniach voči Iránu, ponechať názov Sina Bank na zozname uvedenom v prílohe II rozhodnutia Rady 2010/413/SZBP z 26. júla 2010 o reštriktívnych opatreniach voči Iránu a o zrušení spoločnej pozície 2007/140/SZBP, zmeneného a doplneného rozhodnutím Rady 2010/644/SZBP z 25. októbra 2010, a v prílohe IX nariadenia Rady (EÚ) č. 267/2012 z 23. marca 2012 o reštriktívnych opatreniach voči Iránu, ktorým sa zrušuje nariadenie (EÚ) č. 961/2010, sa zrušuje.
2. Rozhodnutie Rady 2014/776/SZBP zo 7. novembra 2014, ktorým sa mení rozhodnutie 2010/413, vykonávacie nariadenie Rady (EÚ) č. 1202/2014 zo 7. novembra 2014, ktorým sa vykonáva nariadenie č. 267/2012, rozhodnutie Rady (SZBP) 2015/1008 z 25. júna 2015, ktorým sa mení rozhodnutie 2010/413, a vykonávacie nariadenie Rady (EÚ) 2015/1001 z 25. júna 2015, ktorým sa vykonáva nariadenie č. 267/2012, sa zrušujú v rozsahu, v akom ponechali názov Sina Bank na zozname nachádzajúcom sa v prílohe II rozhodnutia 2010/413, zmeneného a doplneného rozhodnutím 2010/644, alebo v prílohe IX nariadenia č. 267/2012.
3. Rozhodnutie 2015/1008 zostáva v súvislosti so Sina Bank účinné od dátumu nadobudnutia jeho účinnosti až do uplynutia lehoty na podanie odvolania proti tomuto rozsudku uvedenej v článku 56 prvom odseku Statútu Súdneho dvora Európskej únie, alebo ak bolo v rámci tejto lehoty podané odvolanie, do jeho zamietnutia.
4. Rada je povinná nahradiť trovy konania.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 282, 25.8.2014.

Rozsudok Všeobecného súdu z 18. októbra 2016 – Eveready Battery Company/EUIPO – Hussain a i. (POWER EDGE)

(Vec T-824/14) ⁽¹⁾

(Ochranná známka Európskej únie — Námietské konanie — Prihláška obrazovej ochrannej známky Európskej únie POWER EDGE — Skoršia slovná ochranná známka EDGE — Relatívny dôvod zamietnutia — Pravdepodobnosť zámeny — Článok 8 ods. 1 písm. b) nariadenia (ES) č. 207/2009 — Riadne používanie skoršej ochrannej známky — Článok 15 ods. 1 a článok 42 ods. 2 nariadenia č. 207/2009“)

(2016/C 441/21)

Jazyk konania: angličtina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Eveready Battery Company, Inc. (Saint-Louis, Missouri, Spojené štáty) (v zastúpení: N. Hebeis, advokát)

Žalovaný: Úrad Európskej únie pre duševné vlastníctvo (v zastúpení: J. Garrido Otaola a M. Fischer, splnomocnení zástupcovia)

Ďalší účastníci konania pred odvolacím senátom EUIPO a vedľajší účastníci v konaní pred Všeobecným súdom: Imran Hussain, Rizwana Hussain, Maariah Hussain, Danyaal Hussain a Zahra Hussain (Leeds, Spojené kráľovstvo) (v zastúpení: S. Malynicz, QC)

Predmet veci

Žaloba proti rozhodnutiu druhého odvolacieho senátu EUIPO zo 6. októbra 2014 (vec R 38/2014-2) týkajúcej sa námietkového konania, ktorého účastníkmi boli Eveready Battery Company, Inc. na jednej strane a Imran Hussain, Rizwana Hussain, Maariah Hussain, Danyaal Hussain a Zahra Hussain na strane druhej

Výrok rozsudku

1. Žaloba sa zamietla.
2. Eveready Battery Company, Inc., je povinná nahradiť trovy konania.

(¹) Ú. v. EÚ C 65, 23.2.2015.

Rozsudok Všeobecného súdu z 18. októbra 2016 – Raimund Schmitt Verpachtungsgesellschaft/ EUIPO (BRAUWELT)

(Vec T-56/15) (¹)

(„Ochranná známka Európskej únie — Prihláška slovnej ochrannej známky Európskej únie
BRAUWELT — Absolútne dôvody zamietnutia — Opisný charakter — Nedostatok rozlišovacej
spôsobilosti — Článok 7 ods. 1 písm. b) a c) nariadenia (ES) č. 207/2009 — Rozlišovacia spôsobilosť
nadobudnutá používaním — Článok 7 ods. 3 nariadenia č. 207/2009 — Právo byť vypočutý — Povinnosť
odôvodnenia — Článok 75 nariadenia č. 207/2009“)

(2016/C 441/22)

Jazyk konania: nemčina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Raimund Schmitt Verpachtungsgesellschaft mbH & Co. KG (Norimberg, Nemecko) (v zastúpení: M. Höfler, advokát)

Žalovaný: Úrad Európskej únie pre duševné vlastníctvo (v zastúpení: A. Schifko, splnomocnený zástupca)

Predmet veci

Žaloba podaná proti rozhodnutiu štvrtého odvolacieho senátu EUIPO zo 4. decembra 2014 (vec R 1121/2014-4) týkajúcej sa prihlášky slovného označenia BRAUWELT ako ochrannej známky Európskej únie

Výrok rozsudku

1. *Žaloba sa zamietla.*
2. *Raimund Schmitt Verpachtungsgesellschaft mbH & Co. KG je povinná nahradiť trovy konania*

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 118, 13.4.2015.

Rozsudok Všeobecného súdu z 18. októbra 2016 – Meissen Keramik/EUIPO (MEISSEN KERAMIK)

(Vec T-776/15) ⁽¹⁾

(„Ochranná známka Európskej únie — Prihláška obrazovej ochrannej známky Európskej únie MEISSEN KERAMIK — Absolútny dôvod zamietnutia — Opisný charakter — Článok 7 ods. 1 písm. c) nariadenia (ES) č. 207/2009“)

(2016/C 441/23)

Jazyk konania: nemčina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Meissen Keramik GmbH (Meissen, Nemecko) (v zastúpení: M. Vohwinkel a M. Bagh, advokáti)

Žalovaný: Úrad Európskej únie pre duševné vlastníctvo (v zastúpení: W. Schramek a A. Schifko, splnomocnení zástupcovia)

Predmet veci

Žaloba podaná proti rozhodnutiu prvého odvolacieho senátu EUIPO z 28. októbra 2015 (vec R 531/2015-1) týkajúcejmu sa prihlášky obrazového označenia MEISSEN KERAMIK ako ochrannú známku Európskej únie

Výrok rozsudku

1. *Žaloba sa zamietla.*
2. *Meissen Keramik GmbH je povinná nahradiť trovy konania.*

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 78, 29.2.2016.

Žaloba podaná 12. septembra 2016 – Gall Pharma/EUIPO – Pfizer (Styriagra)

(Vec T-662/16)

(2016/C 441/24)

Jazyk, v ktorom bola podaná žaloba: nemčina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Gall Pharma GmbH (Judenburg, Rakúsko) (v zastúpení: D. Reichelt a L. Figura, Rechtsanwälte)

Žalovaný: Úrad Európskej únie pre duševné vlastníctvo (EUIPO)

Ďalší účastník konania pred odvolacím senátom: Pfizer Inc. (New York, New York, Spojené štáty)

Údaje týkajúce sa konania pred EUIPO

Prihlasovateľ spornej ochrannej známky: žalobkyňa.

Sporná ochranná známka: slovná ochranná známka Európskej únie „Styriagra“ – ochranná známka Európskej únie č. 12 161 469.

Konanie pred EUIPO: námietkové konanie.

Napadnuté rozhodnutie: rozhodnutie piateho odvolacieho senátu EUIPO z 13. júna 2016 vo veci R 724/2015-5.

Návrhy

Žalobkyňa navrhuje, aby Všeobecný súd:

- zrušil napadnuté rozhodnutie a zamietol námietku voči prihláške ochrannej známky Európskej únie č. 000233890 s číslom námietky 002286568,
- uložil EUIPO povinnosť nahradiť trovy konania.

Uvádzané žalobné dôvody

- porušenie článku 8 ods. 5 nariadenia č. 207/2009,
- porušenie článku 8 ods. 1 písm. b) nariadenia č. 207/2009.

Odvolanie podané 19. septembra 2016: Pieter De Meyer a iní proti rozsudku Súdu pre verejnú službu z 20. júla 2016 vo veci F-113/15, Adriaen a i./Komisia

(Vec T-667/16 P)

(2016/C 441/25)

Jazyk konania: angličtina

Účastníci konania

Odvolatelia: Pieter De Meyer (Brusel, Belgicko) a osem ďalších osôb (v zastúpení: R. Rata, advokát)

Ďalší účastník konania: Európska komisia

Návrhy

Odvolatelia navrhujú, aby Všeobecný súd:

- zrušil rozsudok Súdu pre verejnú službu Európskej únie z 20. júla 2016 vo veci F-113/15,
- zrušil rozhodnutie menovacieho orgánu Európskej komisie zo 14. novembra 2014 vydané vo forme administratívneho oznámenia č. 41-2014, ktorým sa stanovil zoznam povýšených úradníkov v rámci povyšovania za rok 2014 v rozsahu, v akom v ňom nie sú uvedené mená odvolateľov,
- rozhodol, že Európska komisia znáša svoje vlastné trovy konania a je povinná nahradiť trovy konania vynaložené odvolateľmi.

Odvolicie dôvody a hlavné tvrdenia

Na podporu svojho odvolania odvolatelia uvádzajú tri odvolacie dôvody.

1. Prvý odvolací dôvod je založený na nesprávnom právnom posúdení tým, že prvý žalobný dôvod bol zamietnutý ako nedôvodný. Odvolatelia tvrdia, že Súd pre verejnú službu sa v súvislosti s ich prvým žalobným dôvodom dopustil štyroch hlavných pochybení:
 - Súd pre verejnú službu po prvé v rozpore s platnou judikatúrou konštatoval, že nemusí preskúmať legalitu rozhodnutí menovacieho orgánu, ak tento orgán prehlási, že splnil svoje právne úlohy a povinnosti,
 - Súd pre verejnú službu po druhé pochybil tým, že odmietol Joint Monitoring Committee Report (správa spoločného monitorovacieho výboru) ako dôkaz a účinne nezohľadnil preukázanú nezlučiteľnosť v informačných zdrojoch, ktoré použil menovací orgán,
 - Súd pre verejnú službu po tretie nesprávne neprihliadol – bez odôvodnenia – na tvrdenie a dôkazy predložené odvolateľmi v súvislosti s matematickým hodnotením slovnej posudzovacej metodológie menovacieho orgánu, ani k celej druhej časti ich prvého žalobného dôvodu,
 - Súd pre verejnú službu po štvrté nesprávne predpokladal, že neexistencia účinného posúdenia porovnateľných zásluh nemôže viesť k zrušeniu rozhodnutia o povýšení.
2. Druhý odvolací dôvod je založený na tom, že Súd pre verejnú službu sa dopustil nesprávneho právneho posúdenia v súvislosti s druhým žalobným dôvodom:
 - po prvé tým, že svojvoľne obmedzil pôsobnosť a uplatniteľnosť článku 25 služobného poriadku, ako aj základné práva odvolateľov priznané právom Únie a to spôsobom nezlučiteľným s vôľou normotvorcu Únie, a
 - po druhé tým, že zamietol druhý žalobný dôvod ako nedôvodný zo zjavne nesprávnych dôvodov.
3. Tretí odvolací dôvod je založený na tom, že sa neuskutočnilo nestranné a účinné súdne preskúmanie, čo spôsobilo porušenie práv odvolateľov na účinný prostriedok nápravy, pričom odvolatelia uvádzajú, že:
 - po prvé sudca spravodajca uviedol v prípravnej správe poškodzujúce tvrdenia preukazujúce subjektívnu zaujatosť, čím sa predčasne rozhodlo o výsledku žalobných dôvodov,
 - po druhé predseda Súdu pre verejnú službu nevyhlásil sudcu z dôvodu zaujatosti a nepridelil vec inému senátu, hoci uznal, že sporné poškodzujúce tvrdenia boli prevzaté doslova z inej veci týkajúcej sa iných žalobcov,
 - po tretie Súd pre verejnú službu selektívne ignoroval a zamietol zásadné tvrdenia a dôkazy bez ich posúdenia alebo preskúmania. Odvolatelia sa napokon domnievajú, že Súd pre verejnú službu tým, že neuskutočnil nestranné a účinné súdne preskúmanie, porušil ich právo na účinný prostriedok nápravy.

Odvolaie podané 19. septembra 2016: HL proti rozsudku Súdu pre verejnú službu z 20. júla 2016 vo veci F-112/15, HL/Komisia

(Vec T-668/16 P)

(2016/C 441/26)

Jazyk konania: angličtina

Účastníci konania

Odvolaie: HL (Brusel, Belgicko) (v zastúpení: R. Rata, advokát)

Ďalší účastník konania: Európska komisia

Návrhy

Odvolaie navrhuje, aby Všeobecný súd:

- zrušil rozsudok Súdu pre verejnú službu Európskej únie z 20. júla 2016 vo veci F-112/15,
- zrušil rozhodnutie menovacieho orgánu Európskej komisie zo 14. novembra 2014 vydané vo forme administratívneho oznámenia č. 41-2014, ktorým sa stanovil zoznam povýšených úradníkov v rámci povyšovania za rok 2014 v rozsahu, v akom v ňom nie je uvedené meno odvolateľa,
- rozhodol, že Európska komisia znáša svoje vlastné trovy konania a je povinná nahradiť trovy konania vynaložené odvolateľom.

Odvolaie dôvody a hlavné tvrdenia

Na podporu svojho odvolania odvolateľ uvádza tri odvolacie dôvody.

1. Prvý odvolací dôvod je založený na nesprávnom právnom posúdení tým, že prvý žalobný dôvod bol zamietnutý ako nedôvodný. Odvolateľ tvrdí, že Súd pre verejnú službu sa v súvislosti s jeho prvým žalobným dôvodom dopustil štyroch hlavných pochybení:
 - Súd pre verejnú službu po prvé v rozpore s platnou judikatúrou konštatoval, že nemusí preskúmať legalitu rozhodnutí menovacieho orgánu, ak tento orgán prehlási, že splnil svoje právne úlohy a povinnosti,
 - Súd pre verejnú službu po druhé pochybil tým, že odmietol Joint Monitoring Committee Report (správa spoločného monitorovacieho výboru) ako dôkaz a účinne nezohľadnil preukázanú nezlučiteľnosť v informačných zdrojoch, ktoré použil menovací orgán,
 - Súd pre verejnú službu po tretie nesprávne neprihliadol – bez odôvodnenia – na tvrdenie a dôkazy predložené odvolateľom v súvislosti s matematickým hodnotením slovnej posudzovacej metodológie menovacieho orgánu, ani k celej druhej časti jeho prvého žalobného dôvodu,
 - Súd pre verejnú službu po štvrté nesprávne predpokladal, že neexistencia účinného posúdenia porovnateľných zásluh nemôže viesť k zrušeniu rozhodnutia o povýšení.
2. Druhý odvolací dôvod je založený na tom, že Súd pre verejnú službu sa dopustil nesprávneho právneho posúdenia v súvislosti s druhým žalobným dôvodom:
 - po prvé tým, že svojvoľne obmedzil pôsobnosť a uplatniteľnosť článku 25 služobného poriadku, ako aj základné práva odvolateľa priznané na základe práva Únie a to spôsobom nezlučiteľným s vôľou normotvorcu Únie, a

— po druhé tým, že zamietol druhý žalobný dôvod ako nedôvodný zo zjavne nesprávnych dôvodov.

3. Tretí odvolací dôvod je založený na tom, že sa neuskutočnilo nestranné a účinné súdne preskúmanie, čo spôsobilo porušenie práv odvolateľa na účinný prostriedok nápravy, pričom odvolateľ uvádza, že:

— po prvé sudca spravodajca uviedol v prípravnej správe poškodzujúce tvrdenia preukazujúce subjektívnu zaujatosť, čím sa predčasne rozhodlo o výsledku žalobných dôvodov,

— po druhé predseda Súdu pre verejnú službu nevytlúčil sudcu z dôvodu zaujatosti a nepridelil vec inému senátu, hoci uznal, že sporné poškodzujúce tvrdenia boli prevzaté doslova z inej veci týkajúcej sa iných žalobcov,

— po tretie Súd pre verejnú službu selektívne ignoroval a zamietol zásadné tvrdenia a dôkazy bez posúdenia alebo preskúmania. Odvolateľ sa napokon domnieva, že Súd pre verejnú službu tým, že neuskutočnil nestranné a účinné súdne preskúmanie, porušil jeho právo na účinný prostriedok nápravy.

Žaloba podaná 23. septembra 2016 – Henkel Electronic Materials (Belgium)/Komisia

(Vec T-681/16)

(2016/C 441/27)

Jazyk konania: angličtina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Henkel Electronic Materials (Belgium) (Westerlo, Belgicko) (v zastúpení: N. Reypens, C. Docclo a T. Verstraeten, advokáti)

Žalovaná: Európska komisia

Návrhy

Žalobkyňa navrhuje, aby Všeobecný súd:

— spojil túto vec s vecou T-131/16 na účely ústnej časti konania a vyhlásenia rozsudku z dôvodu, že tieto veci spolu súvisia,

— vyhlásil za prípustné žalobné dôvody týkajúce sa zrušenia uvedené v tejto žalobe a vyhovel im,

— zrušil články 1 a 2 napadnutého rozhodnutia ⁽¹⁾,

— subsidiárne, zrušil článok 2 napadnutého rozhodnutia v rozsahu, v akom nestanovuje prechodné opatrenia,

— zaviazal Komisiu na náhradu trov tohto konania.

Dôvody a hlavné tvrdenia

Na podporu svojej žaloby, žalobkyňa uvádza sedem žalobných dôvodov.

1. Prvý žalobný dôvod je založený na zjavne nesprávnom posúdení vymedzenia právnych aktov, ktoré sa týkajú poskytnutia údajnej štátnej pomoci, a na nesprávnom právnom posúdení pri výklade článku 1 písm. d) nariadenia č. 2015/1589 ⁽²⁾.

2. Druhý žalobný dôvod je založený na existencii skutkového pochybenia pri opise referenčného systému, zjavne nesprávnom posúdení pri jeho analýze a nesprávnom právnom posúdení pri uplatnení článku 107 ods. 1 ZFEÚ a článku 1 písm. a) nariadenia č. 2015/1589.
3. Tretí žalobný dôvod je založený na nesprávnom posúdení hospodárskeho zvýhodnenia a na nesprávnom právnom posúdení pri uplatnení článku 107 ods. 1 ZFEÚ a článku 1 písm. a) nariadenia č. 2015/1589.
4. Štvrtý žalobný dôvod je založený na nesprávnom posúdení selektívnosti, ktorá je nevyhnutná na to, aby bolo možné sporný režim kvalifikovať ako štátnu pomoc v zmysle článku 107 ods. 1 ZFEÚ a článku 1 písm. a) nariadenia č. 2015/1589 a na nesprávnom posúdení pri analýze mechanizmu sporného režimu.
5. Piaty žalobný dôvod je založený na nesprávnom posúdení analýzy odôvodnenia podmienok pre uplatnenie sporného režimu.
6. Šiesty žalobný dôvod je založený na nesprávnom posúdení pri hodnotení údajného zvýhodnenia, ktoré vyplýva zo sporného režimu, a z nepresného posúdenia sporného režimu.
7. Siedmy žalobný dôvod je založený na porušení legitímnej dôvery a právnej istoty osôb podliehajúcich dani.

(¹) Rozhodnutie Komisie (EÚ) 2016/1699 z 11. januára 2016 o schéme štátnej pomoci týkajúcej sa zdaňovania nadmerného zisku SA.37667 (2015/C) (ex 2015/NN) vykonávanej Belgickom [oznámené pod číslom C(2015) 9837] (Ú. v. EÚ L 260, 2016, s. 61).

(²) Nariadenie Rady (EÚ) 2015/1589 z 13. júla 2015 stanovujúce podrobné pravidlá na uplatňovanie článku 108 Zmluvy o fungovaní Európskej únie (Ú. v. EÚ L 248, 2015, s. 9).

Žaloba podaná 23. septembra 2016 – Francúzsko/Komisía

(Vec T-682/16)

(2016/C 441/28)

Jazyk konania: francúzština

Účastníci konania

Žalobkyňa: Francúzska republika (v zastúpení: F. Alabrune, D. Colas a D. Segoin, splnomocnení zástupcovia)

Žalovaná: Európska komisia

Návrhy

Žalobkyňa navrhuje, aby Všeobecný súd:

- zrušil vykonávacie rozhodnutie Komisie K(2016) 4287 final z 12. júla 2016, oznámené 13. júla 2016, ktorým sa pozastavujú mesačné platby Francúzsku z Európskeho poľnohospodárskeho záručného fondu (EPZF),
- zaviazal Komisiu na náhradu trov konania.

Dôvody a hlavné tvrdenia

Na podporu svojej žaloby, žalobkyňa uvádza dva žalobné dôvody.

1. Prvý žalobný dôvod založený na porušení článku 41 ods. 2 písm. b) nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1306/2013 zo 17. decembra 2013 o financovaní, riadení a monitorovaní spoločnej poľnohospodárskej politiky a ktorým sa zrušujú nariadenia Rady (EHS) č. 352/78, (ES) č. 165/94, (ES) č. 2799/98, (ES) č. 814/2000, (ES) č. 1290/2005 a (ES) č. 485/2008 (Ú. v. EÚ, L 347, 2013, s. 549). Tento žalobný dôvod pozostáva z dvoch častí.

- Prvá časť, podľa ktorej francúzske orgány vykonali v celom rozsahu akčný plán obsahujúci jasné ukazovatele pokroku vypracované po konzultácii s Komisiou, ktorého sa týka napadnuté rozhodnutie.

— Druhá časť, podľa ktorej sa napadnuté rozhodnutie zakladalo na skutočnostiach, ktoré neboli stanovené v akčnom pláne.

2. Druhý žalobný dôvod založený na porušení zásady proporcionality.

Žaloba podaná 24. septembra 2016 – PL/Komisia

(Vec T-689/16)

(2016/C 441/29)

Jazyk konania: francúzština

Účastníci konania

Žalobca: PL (Brusel, Belgicko) (v zastúpení: J.-N. Louis a N. de Montigny, advokáti)

Žalovaná: Európska komisia

Návrhy

Žalobca navrhuje, aby Všeobecný súd:

- zrušil potvrdzujúce rozhodnutie vedúceho sekcie GR HR.B4 „Správa služobného postupu a výkonu“ z 22. decembra 2015 o nevykonaní rozsudku SVS z 15. apríla 2015 prijatím rozhodnutia, uplatňujúceho sa už viac ako tri roky, o preložení žalobcu v záujme služby zo Zastúpenia Európskej únie na západnom brehu Jordánu a v pásme Gazy (Východný Jeruzalem) na generálne riaditeľstvo Mobilita a doprava (MOVE) v Bruseli s retroaktívnym účinkom k 1. januáru 2013,
- zrušil implicitné rozhodnutie z 20. augusta 2015 o zamietnutí žiadosti žalobcu o informácie o opatreniach prijatých Komisiou na vykonanie rozsudku SVS z 15. apríla 2015 vo veci F-93/13, podanej prostredníctvom jeho poradcu,
- uložil Komisii povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 250 000 eur ako náhradu škody za spôsobenú majetkovú a nemajetkovú ujmu,
- uložil Komisii povinnosť nahradiť trovy konania.

Dôvody a hlavné tvrdenia

Na podporu svojej žaloby žalobca uvádza tri žalobné dôvody.

1. Prvý žalobný dôvod založený na porušení článku 266 ZFEÚ, keďže napadnuté rozhodnutia nedodržiavajú výrok rozsudku Súdu pre verejnú službu (ďalej len „SVS“) z 15. apríla 2015 vo veci F-93/13 z hľadiska jeho odôvodnení, ktoré predstavujú potrebnú podporu, keďže sú nevyhnutné na určenie presného významu toho, čo bolo rozhodnuté vo výroku.
 - Žalobca usudzuje, že článok 266 ZFEÚ ukladá Komisii povinnosť vyhnúť sa tomu, aby akýkoľvek akt, nahrádzajúci zrušený akt, obsahoval rovnaké nezrovnalosti ako tie, ktoré boli identifikované v zrušujúcom rozsudku, pričom v tomto prípade to tak je.
 2. Druhý žalobný dôvod založený na zneužití konania, keďže napadnuté rozhodnutia nepredstavujú výkon zrušujúceho rozsudku SVS, ktorý by bol riadny, lojálny a v dobrej viere, a boli prijaté len s cieľom vyvolať zdanie zákonnosti rozhodnutia, ktoré bolo síce zrušené, no vykonávalo sa už viac ako tri roky.
 3. Tretí žalobný dôvod založený na porušení článku 22a Služobného poriadku úradníkov.
-

Žaloba podaná 26. septembra 2016 – Elevolution-Engenharia/Komisia**(Vec T-691/16)**

(2016/C 441/30)

*Jazyk konania: portugálčina***Účastníci konania***Žalobkyňa:* Elevolution-Engenharia SA (Amadora, Portugalsko) (v zastúpení: A. Pinto Cardoso a L. Fuzeta da Ponte, advokáti)*Žalovaná:* Európska komisia**Návrhy***Žalobkyňa navrhuje, aby Všeobecný súd:*

- vyhovel žalobe v celom rozsahu a v dôsledku toho zrušil rozhodnutia prijaté žalovanou, ktoré obsahujú oznámenia o dlhu doručené žalobkyni oznámením z 3. augusta 2016,
- uložil žalovanej povinnosť nahradiť trovy konania vynaložené žalobkyňou, ktoré budú vyčíslené neskôr.

Dôvody a hlavné tvrdenia*Na podporu svojej žaloby, žalobkyňa uvádza tri žalobné dôvody.*

1. Prvý žalobný dôvod založený na nedostatku právomoci. Žalovaná nemá právomoc potrebnú na prijatie aktov, ktorých zrušenie sa požaduje.
2. Druhý žalobný dôvod založený na porušení podstatných formálnych náležitostí. Napadnuté oznámenia o dlhu sú odôvodnené implicitne a konkludentne, sú vyjadrené nejasne a nie sú v súlade s právom Únie.
3. Tretí žalobný dôvod založený na porušení Zmluvy a predpisov súvisiacich s jej uplatnením.

Žaloba podaná 27. septembra 2016 – CJ/ECDC**(Vec T-692/16)**

(2016/C 441/31)

*Jazyk konania: angličtina***Účastníci konania***Žalobca:* CJ (Agios Stefanos, Grécko) (v zastúpení: V. Kolias, advokát)*Žalovaný:* Európske centrum pre prevenciu a kontrolu chorôb (ECDC)**Návrhy***Žalobca navrhuje, aby Všeobecný súd:*

- zrušil napadnuté rozhodnutie a v dôsledku toho nariadil ECDC zaplatiť žalobcovi všetky odmeny, ktoré mal dostať od 1. mája 2012 do 31. decembra 2014, keby bol zostal v službe ECDC a ktoré, podľa výpočtov predbežne vykonaných žalobcom, pričom sa čaká na spresnenia zo strany ECDC, sú vo výške 140 000 eur, plus úroky z omeškania v zákonnej sadzbe,
- zaviazal ECDC, aby mu zaplatila sumu 13 000 eur ako náhradu nemajetkovej ujmy,
- rozhodol, že ECDC znáša svoje vlastné trovy konania a je povinný nahradiť trovy konania, ktoré vynaložil žalobca v tomto konaní.

Dôvody a hlavné tvrdenia

Na podporu svojej žaloby žalobca uvádza dva žalobné dôvody.

1. Prvý žalobný dôvod je založený na tom, že ECDC porušilo článok 266 ZFEÚ tým, že nesprávne uplatnilo rozsudok Súdu pre verejnú službu z 29. apríla 2015, CJ/ECDC, F-159/12 a F-161/12, EU:F:2015:38, pričom žalobca najmä tvrdí, že:
 - keďže podstatné okolnosti boli nezvratiteľne zmenené, ECDC nesprávne uplatnil napadnuté rozhodnutie so spätnou účinnosťou,
 - ECDC porušil zásadu proporcionality, keďže napadnuté rozhodnutie nebolo ani vhodné, ani potrebné na dosiahnutie cieľa sledovaného prepustením, ku ktorému došlo v roku 2012 a následne bolo zrušené,
 - ECDC sa dopustil zjavne nesprávneho posúdenia, keď neprihliadol na podvod, ku ktorému došlo vo výberovom konaní na vedúceho právnej služby ECDC,
 - ECDC porušil článok 22a ods. 3 Služobného poriadku, keď prepustilo žalobcu v reakcii na jeho správu *in tempore non suspecto* krátko pred jeho prepustením, čo sú skutočnosti z ktorých vyplýva podozrenie zlého finančného riadenia v ECDC.
2. Predmetom druhého žalobného dôvodu je finančná náhrada nemajetkovej ujmy vzniknutej tým, že ECDC porušil článok 266 ZFEÚ a tvrdil, že žalobca sa pokúšal podporovať korupciu.

**Odvolanie podané 28. septembra 2016: HG proti rozsudku Súdu pre verejnú službu z 19. júla 2016
vo veci F-149/15, HG/Komisia**

(Vec T-693/16 P)

(2016/C 441/32)

Jazyk konania: francúzština

Účastníci konania

Odvolateľ: HG (Brusel, Belgicko) (v zastúpení: L. Levi, advokát)

Odporca: Európska komisia

Návrhy

Odvolateľ navrhuje, aby Všeobecný súd:

- zrušil rozsudok Súdu pre verejnú službu Európskej únie z 19. júla 2016 vo veci F-149/15,
- v dôsledku toho vyhovel odvolateľovým návrhom, ktoré predložil v prvostupňovom konaní a následne
 - zrušil rozhodnutie tripartitného menovacieho orgánu CMS 13-005 v časti, v ktorej stanovuje prerušenie služobného postupu v platových stupňoch na obdobie 18 mesiacov a náhradu škody stanovenej uvedeným rozhodnutím na 108 596,35 eura,
 - v prípade potreby zrušil rozhodnutie o zamietnutí námietky odvolateľa,
 - subsidiárne znížil finančnú sankciu uvedenú v rozhodnutí CMS 13-005,
 - uložil odporkyni povinnosť nahradiť nemajetkovú ujmu a ujmu na povesti odvolateľa ohodnotenú na 20 000 eur,

- uložil odporkyni povinnosť nahradiť všetky trovy konania,
- uložil odporkyni povinnosť nahradiť všetky trovy konania v oboch stupňoch.

Odvolaie dôvody a hlavné tvrdenia

Na podporu svojho odvolania odvolateľ uvádza štyri odvolacie dôvody.

1. Prvý odvolací dôvod týkajúci sa finančnej zodpovednosti odvolateľa, založený porušení povinnosti odôvodnenia, keďže Súd pre verejnú službu (ďalej len „SVS“) nerozhodol o jednej z výhrad odvolateľa týkajúcej sa porušenia zásady proporcionality. Ďalej sa dopustil viacerých nesprávnych právnych posúdení a skreslil spisový materiál.
2. Druhý odvolací dôvod založený na procesných pochybeniach týkajúcich sa prípravných aktov predchádzajúcich prijatiu sporného rozhodnutia a na porušení odvolateľovho práva na obranu, ako aj na porušení povinnosti odôvodnenia a nesprávnych právnych posúdeniach, ktorých sa dopustil SVS.
3. Tretí odvolací dôvod založený na porušení povinnosti odôvodnenia zo strany Komisie a SVS.
4. Štvrtý odvolací dôvod založený na nesprávnom právnom a skutkovom posúdení, ktorého sa SVS dopustil v súvislosti s prvou výhradou proti odvolateľovi. SVS okrem toho porušil svoju povinnosť odôvodnenia.

Odvolaie podané 29. septembra 2016: Európska komisia proti rozsudku Súdu pre verejnú službu z 20. júla 2016 vo veci F-104/15, U (*)/Komisia

(Vec T-695/16 P)

(2016/C 441/33)

Jazyk konania: francúzština

Účastníci konania

Odvolaieľka: Európska komisia (v zastúpení: A.-C. Simon, F. Simonetti a G. Gattinara, splnomocnení zástupcovia)

Ďalší účastníci konania: U (*) a Európsky parlament

Návrhy

Odvolaieľka navrhuje, aby Všeobecný súd:

- zrušil rozsudok Súdu pre verejnú službu z 20. júla 2016 vo veci F-104/15, U (*)/Komisia,
- pokiaľ ide o konanie v prvom stupni – ak by Všeobecný súd usúdil, že vo veci možno rozhodnúť – zamietol žalobu ako nedôvodnú a uložil žalobkyni v prvom stupni povinnosť nahradiť trovy konania,
- pokiaľ ide o konanie v druhom stupni, rozhodol, že každý účastník konania znáša svoje vlastné trovy tohto konania.

Odvolaie dôvody a hlavné tvrdenia

Na podporu svojho odvolania odvolateľka uvádza tri odvolacie dôvody.

1. Prvý odvolací dôvod založený na nesprávnom právnom posúdení, na porušení povinnosti odôvodnenia, ako aj na porušení zákazu rozhodnúť *ultra petita*, pokiaľ ide o body 53 až 56, 60, 75 až 78 napadnutého rozsudku.

(*) Údaje odstránené v rámci zaistenia ochrany jednotlivcov v spojitosti so spracovaním osobných dát.

2. Druhý odvolací dôvod založený na viacerých nesprávnych právnych posúdeniach pri výklade článku 20 prílohy VIII Služobného poriadku úradníkov, pokiaľ ide o body 31, 57 až 60, 61 až 65 prvú vetu napadnutého rozsudku.
3. Tretí odvolací dôvod založený na viacerých nesprávnych právnych posúdeniach a na porušení povinnosti odôvodnenia, pokiaľ ide o body 65, 67 až 79 napadnutého rozsudku.

Žaloba podaná 23. septembra 2016 – Trasta Komer banka a i./ECB

(Vec T-698/16)

(2016/C 441/34)

Jazyk konania: angličtina

Účastníci konania

Žalobcovia: Trasta Komer banka AS (Riga, Lotyšsko) a šesť ďalších (v zastúpení: O. Behrends, L. Feddern a M. Kirchner, advokáti)

Žalovaná: Európska centrálna banka

Návrhy

Žalobcovia navrhujú, aby Všeobecný súd:

- zrušil rozhodnutie ECB z 3. marca 2016 o odobratí bankovej licencie Trasta Komer banka AS a
- zaviazal žalovanú náhradu trov konania.

Dôvody a hlavné tvrdenia

Na podporu svojej žaloby, žalobcovia uvádzajú sedem žalobných dôvodov.

1. Prvý žalobný dôvod je založený na tom, že ECB porušila článok 24 nariadenia o jednotnom mechanizme dohľadu ⁽¹⁾ a súvisiace ustanovenia v spojení s preskúmaním skoršieho rozhodnutia ECB administratívnym revíznym výborom.
2. Druhý žalobný dôvod je založený na tom, že ECB nepreskúmala a neposúdila dôkladne a nestranne všetky skutočnosti, okrem iného tým, že primerane nereagovala na okolnosť, že informácie a dokumenty predložené miestnym lotyšským regulačným orgánom neboli správne.
3. Tretí žalobný dôvod je založený na tom, že ECB porušila zásadu proporcionality tým, že neuznala, že boli k dispozícii alternatívne opatrenia.
4. Štvrtý žalobný dôvod je založený na tom, že ECB porušila zásadu rovnakého zaobchádzania.
5. Piaty žalobný dôvod je založený na tom, že ECB porušila článok 91 a odôvodnenie 75 nariadenia o jednotnom mechanizme dohľadu a dopustila sa zneužitia právomoci.
6. Šiesty žalobný dôvod je založený na tom, že ECB porušila zásadu legitímnej dôvery a zásadu právnej istoty.

7. Siedmy žalobný dôvod je založený na tom, že ECB porušila procesné pravidla, vrátane práva byť vypočutý, práva na prístup k spisu, práva na dostatočné odôvodnenie rozhodnutia, a porušila článok 83 ods. 1 rámcového nariadenia o jednotnom mechanizme dohľadu.

(¹) Nariadenie Rady (EÚ) č. 1024/2013 z 15. októbra 2013, ktorým sa Európska centrálna banka poveruje osobitnými úlohami, pokiaľ ide o politiky týkajúce sa prudenciálneho dohľadu nad úverovými inštitúciami (Ú. v. EÚ L 287, 29.10.2013, s. 63).

Odvolaie podané 30. septembra 2016: José Barroso Truta, Marc Forli, Calogero Galante, Bernard Gradel proti rozsudku Súdu pre verejnú službu z 20. júla 2016 vo veci F-126/15, Barroso Truta a i./Súdny dvor

(Vec T-702/16 P)

(2016/C 441/35)

Jazyk konania: francúzština

Účastníci konania

Odvolatelia: José Barroso Truta (Bofferdange, Luxembursko), Marc Forli (Lexy, Francúzsko), Calogero Galante (Aix-Sur-Cloie, Belgicko), Bernard Gradel (Konacker, Francúzsko) (v zastúpení: S. Orlandi a T. Martin, advokáti)

Ďalší účastník konania: Súdny dvor Európskej únie

Návrhy

Odvolatelia navrhujú, aby Všeobecný súd

rozhodol, že:

— rozsudok Súdu pre verejnú službu vo veci F-126/15, Barroso Truta a i./Súdny dvor sa zrušuje,

sám nanovo rozhodol, že:

- Súdny dvor je povinný vyplatiť 61 121,08 eura v mene pána Barrosa Trutu, 129 440,98 eura v mene pána Forliho, 76 324,29 eura v mene pána Galanteho a 99 565,13 eura v mene pána Gradela dôchodkovým fondom alebo do dôchodkového poistenia na meno odvolateľov,
- subsidiárne je Súdny dvor povinný vyplatiť uvedené sumy odvolateľom, pričom tieto sumy majú byť zvýšené o úroky vo výške 3,1 % ročne od dátumu prevedenia dôchodkových práv do dôchodkového systému inštitúcií Európskej únie,
- Súdny dvor je povinný nahradiť trovy konania, ktoré vznikli v konaní na oboch stupňoch.

Odvolaie dôvody a hlavné tvrdenia

Na podporu svojho odvolania odvolatelia uvádzajú tri odvolacie dôvody.

1. Prvý odvolací dôvod založený na nesprávnom právnom posúdení, ktorého sa dopustil Súd pre verejnú službu, keď dospel k záveru, že žaloba o náhradu škody je neprípustná z dôvodu, že odvolatelia nerespektovali konanie pred podaním žaloby, ktoré malo údajne začať podaním sťažnosti a malo pokračovať podaním prípadnej žaloby o neplatnosť proti rozhodnutiam o uznaní započítania odpracovaných rokov v dôchodkovom systéme inštitúcií Únie.
2. Druhý odvolací dôvod založený na nesprávnom právnom posúdení, ktorého sa Súd pre verejnú službu dopustil, keď dospel k záveru, že OUPZ ne zvolil nesprávny služobný postup pri oznámení návrhov na započítanie odpracovaných rokov, ktoré však napokon boli neúplné, či dokonca nesprávne, keďže boli adresované zmluvným zamestnancom funkčnej skupiny I.

3. Tretí odvolací dôvod založený na nesprávnom právnom posúdení, ktorého sa dopustil Súd pre verejnú službu, keď dospel k záveru, že ujma, na ktorú poukazovali odvolatelia, bola hypotetická.

Žaloba podaná 7. októbra 2016 – Pebagua/Komisía

(Vec T-715/16)

(2016/C 441/36)

Jazyk konania: španielčina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Asociación de la pesca y acuicultura del entorno de Doñana y del Bajo Guadalquivir (Pebagua) (Isla Mayor, Španielsko) (v zastúpení: A. J. Uceda Sosa, advokát)

Žalovaná: Európska komisia

Návrhy

Žalobkyňa navrhuje, aby Všeobecný súd:

- zrušil napadnuté vykonávacie nariadenie,
- subsidiárne, zrušil zahrnutie druhu *Procambarus clarkii* do zoznamu schváleného uvedeným nariadením,
- zaviazal žalovanú na náhradu trov konania.

Dôvody a hlavné tvrdenia

Táto žaloba je podaná proti vykonávaciemu nariadeniu Komisie (EÚ) 2016/1141 z 13. júla 2016, ktorým sa prijíma zoznam inváznych nepôvodných druhov vzbudzujúcich obavy Únie podľa nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1143/2014 (Ú. v. EÚ L 189, 2016, s. 4).

Na podporu svojej žaloby žalobkyňa tvrdí, že pokiaľ ide o druh *Procambarus clarkii*, neboli splnené požiadavky stanovené v článku 4 nariadenia 1143/2014, ani sa nevykonalo posúdenie rizika v lehotách stanovených v článku 5 ods. 1 uvedeného nariadenia.

Žaloba podaná 4. októbra 2016 – Waldhausen/EUIPO (Vyobrazenie siluety konskej hlavy)

(Vec T-717/16)

(2016/C 441/37)

Jazyk konania: nemčina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Waldhausen GmbH & Co. KG (Kolín, Nemecko) (v zastúpení: V. Ekey, Rechtsanwalt)

Žalovaný: Úrad Európskej únie pre duševné vlastníctvo (EUIPO)

Údaje týkajúce sa konania pred EUIPO

Sporná ochranná známka: obrazová ochranná známka Európskej únie (vyobrazenie siluety konskej hlavy) – prihláška č. 14 588 933.

Napadnuté rozhodnutie: rozhodnutie štvrtého odvolacieho senátu EUIPO z 31. augusta 2016 vo veci R 1195/2016-4.

Návrhy

Žalobkyňa navrhuje, aby Všeobecný súd:

- zrušil napadnuté rozhodnutie;
- uložil EUIPO povinnosť nahradiť trovy konania.

Uvádzaný žalobný dôvod

- porušenie článku 7 ods. 1 písm. b) nariadenia č. 207/2009.

Žaloba podaná 7. októbra 2016 – Berliner Stadtwerke/EUIPO (berlinWärme)

(Vec T-719/16)

(2016/C 441/38)

Jazyk konania: nemčina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Berliner Stadtwerke GmbH (Berlín, Nemecko) (v zastúpení: O. Spieker a A. Schönfleisch, Rechtsanwälte)

Žalovaný: Úrad Európskej únie pre duševné vlastníctvo (EUIPO)

Údaje týkajúce sa konania pred EUIPO

Dotknutá ochranná známka: slovná ochranná známka Európskej únie „berlinWärme“ – prihláška č.14 062 558.

Napadnuté rozhodnutie: rozhodnutie prvého odvolacieho senátu EUIPO z 19. júla 2016 vo veci R 618/2016-1.

Návrhy

Žalobkyňa navrhuje, aby Všeobecný súd:

- zrušil napadnuté rozhodnutie,
- uložil EUIPO povinnosť nahradiť trovy konania.

Uvádzané žalobné dôvody

- porušenie článku 7 ods. 1 písm. c), ako aj článku 7 ods. 2 nariadenia č. 207/2009,
- porušenie článku 7 ods. 1 písm. b), ako aj článku 7 ods. 2 nariadenia č. 207/2009.

Žaloba podaná 10. októbra 2016 – ARFEA/Komisia

(Vec T-720/16)

(2016/C 441/39)

Jazyk konania: taliančina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Aziende riunite filovie ed autolinee Srl (ARFEA) (Alessandria, Taliansko) (v zastúpení: M. Chiti, V. Angiolini, advokáti)

Žalovaná: Európska komisia

Návrhy

Žalobkyňa navrhuje, aby Všeobecný súd:

- zrušil rozhodnutie Európskej komisie z 10. júna 2016 o štátnej pomoci SA. 38132 (2015/C) (ex 20144/NN) – Dodatočná náhrada poskytnutá Arfea za plnenie záväzkov vyplývajúcich zo služieb vo verejnom záujme – a prípadne ďalšie akty spojené s týmto rozhodnutím alebo predchádzajúce tomuto rozhodnutiu, ktoré sú predmetom žaloby,
- zaviazal žalovanú na náhradu trov konania.

Dôvody a hlavné tvrdenia

Napadnuté rozhodnutie vyhlasuje pomoc, ktorú talianske orgány poskytli žalobkyni, súkromnému podniku, ktorý poskytuje služby miestnej verejnej dopravy na základe koncesií, ako aj služby súkromnej dopravy v režime podniku, ako náhradu za plnenie záväzkov vyplývajúcich zo služieb vo verejnom záujme.

Na podporu svojej žaloby, žalobkyňa uvádza sedem žalobných dôvodov.

1. Prvý žalobný dôvod založený na porušení a nesprávnom uplatnení článku 108 ods. 3 ZFEÚ.

- Žalobkyňa v tejto súvislosti tvrdí, že sporné opatrenie nepredstavuje štátnu pomoc. V každom prípade sa nejedná o „novú“ štátnu pomoc podľa tohto ustanovenia.

2. Druhý žalobný dôvod založený na porušení a nesprávnom uplatnení článku 107 ZFEÚ.

- Žalobkyňa v tejto súvislosti tvrdí, že sporné opatrenie predstavuje náhradu za záväzky vyplývajúce zo služieb vo verejnom záujme uložené spoločnosti Arfea, poskytnutú na základe konečných rozhodnutí talianskych súdov a nie „štátnu pomoc“ v zmysle tohto ustanovenia Zmluvy FEÚ.

3. Tretí žalobný dôvod založený na porušení zásady uplatňovania práva Európskej únie, všeobecných zásad zákazu spätnej účinnosti zákona a právnej istoty, ako aj zásad odvodených v tejto oblasti Súdny dvorom.

- Žalobkyňa v tejto súvislosti spochybňuje uplatnenie nariadenia (ES) č. 1370/2007 na predmetný prípad, ku ktorému došlo v napadnutom rozhodnutí. Skutkové okolnosti vo veci samej, ktoré nastali v rokoch 1997-1998 patria do rozsahu pôsobnosti iného nariadenia [nariadenia (EHS) č. 1191/1969].

4. Štvrtý žalobný dôvod založený na porušení zásad v oblasti premlčania.

- Žalobkyňa v tejto súvislosti spochybňuje rozhodnutie ukladajúce povinnosť vrátiť dotknuté opatrenie 18 rokov po tom, čo nastali skutkové okolnosti veci.

5. Piaty žalobný dôvod založený na porušení všeobecných zásad odvodených z judikatúry Súdneho dvora pre definíciu štátnej pomoci a zásady procesnej autonómie členských štátov.

- Žalobkyňa v tejto súvislosti tvrdí, že má v úmysle preukázať, že vo veci, ktorá sa jej týka, boli dodržané zásady odvodené Súdny dvorom vo veci Altmark Trans a Regierungspräsidium Magdeburg, C-280/00. Okrem toho žalobkyňa tvrdí, že rozhodnutie zasahuje do oblasti, ktorá patrí do posúdenia vnútroštátneho súdu.

6. Šiesty žalobný dôvod založený na porušení a nesprávnom uplatnení schémy štátnej pomoci, ak sú záväzky vyplývajúce zo služieb vo verejnom záujme uložené jednostranne.

- Žalobkyňa vytýka Komisii, že nezohľadnila skutočnosť, že v prejednávanej veci jej región Piemonte uložil záväzky vyplývajúce zo služieb vo verejnom záujme, ktoré mali byť nahradené opatreniami, ktoré nesúvisia s pojmom štátna pomoc.

7. Siedmy žalobný dôvod založený na porušení zásad v oblasti následnosti právnych predpisov z časového hľadiska.

- Žalobkyňa, okrem toho, čo uvádza v rámci tretieho žalobného dôvodu, spochybňuje uplatnenie nariadenia č. 1370/2007 na predmetný prípad. Vytýka Komisii, že nezohľadnila skutočnosť, že v prejednávanej veci jej región Piemonte uložil záväzky vyplývajúce zo služieb vo verejnom záujme, ktoré mali byť nahradené opatreniami, ktoré nesúvisia s pojmom štátna pomoc.

Odvolanie podané 12. októbra 2016: Giorgio Cocchi a Nicola Falcione proti uzneseniu Súdu pre verejnú službu z 2. augusta 2016 vo veci F-134/11, Cocchi a Falcione/Komisia

(Vec T-724/16 P)

(2016/C 441/40)

Jazyk konania: francúzština

Účastníci konania

Odvolatelia: Giorgio Cocchi (Wezembeek-Oppem, Belgicko) a Nicola Falcione (Brusel, Belgicko) (v zastúpení: S. Orlandi, advokát)

Ďalší účastník konania: Európska komisia

Návrhy

Odvolatelia navrhujú, aby Všeobecný súd:

rozhodol a vyhlásil

- že uznesenie Súdu pre verejnú službu vo veci F—134/11, Cocchi a Falcione/Komisia, sa zrušuje, rozhodol prostredníctvom nových ustanovení:
- že rozhodnutie z 9. marca 2011 o zamietnutí žiadostí o pomoc sa zrušuje,
- že Komisia je povinná uhradiť pánovi Falcionemu sumu 22 000 eur a pánovi Cocchimu sumu 35 000 eur ako náhradu škody, ktorú utrpeli,
- že Komisia je povinná nahradiť trovy konania.

Odvolacie dôvody a hlavné tvrdenia

Na podporu svojho odvolania odvolatelia uvádzajú jediný odvolací dôvod založený na nesprávnom právnom posúdení, ktorého sa Súd pre verejnú službu dopustil pri posúdení záujmu žalobcov na pokračovaní v konaní. Žalobcovia totiž mali aj iný ako čisto administratívny záujem na tom, aby bola ich žaloba prípustná.

ISSN 1977-1037 (elektronické vydanie)
ISSN 1725-5236 (papierové vydanie)

Úrad pre vydávanie publikácií Európskej únie
2985 Luxemburg
LUXEMBURSKO

SK